

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 184

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas
2006 m. liepos 6 d.

Turinys	I	<i>Aktai, kuriuos skelbti privaloma</i>	
		2006 m. liepos 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1021/2006, nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą	1
	★	2006 m. liepos 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1022/2006, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1071/2005, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 2826/2000 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo veikslių vidaus rinkoje taikymo taisykles	3
	★	2006 m. liepos 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1023/2006, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 958/2003, nustatantis išsamias Tarybos sprendimo 2003/286/EB taikymo taisykles, susijusias su Bendrijos tarifinių kvotų forma įvedamomis lengvatomis tam tikriems grūdų produktams, kurių kilmės šalis yra Bulgarijos Respublika, ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2809/2000	5
	★	2006 m. liepos 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1024/2006, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 573/2003, nustatantis išsamias Tarybos sprendimo 2003/18/EB taikymo taisykles, susijusias su Bendrijos tarifinių kvotų forma įvedamomis lengvatomis tam tikriems grūdų produktams, kurių kilmės šalis Rumunija, ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2809/2000	7
		2006 m. liepos 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1025/2006, nustatantis galutinius eksporto grąžinamųjų išmokų tarifus ir paraiškų išduoti B eksporto licencijas patenkinimo procentą vaisių ir daržovių sektoriuje (pomidorai, apelsinai, citrinos ir obuoliai)	9
		2006 m. liepos 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1026/2006, nustatantis paskirstymo koeficientą, taikytiną pagal Bendrijos tarifinę kvotą kukurūzų iš trečiųjų šalių importui, kaip tai yra numatyta Reglamente (EB) Nr. 969/2006	11
	★	2006 m. birželio 14 d. Europos centrinio banko reglamentas (EB) Nr. 1027/2006, dėl statistinės atskaitomybės reikalavimų, taikomų pašto žiro institucijoms, priimančioms indėlius iš euro zonos rezidentų ne pinigų finansinių institucijų (ECB/2006/8)	12

Taryba

2006/466/EB:

- ★ 2006 m. gegužės 5 d. Tarybos sprendimas, dėl Europos bendrijos ir Naujosios Zelandijos susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų pasirašymo ir laikino taikymo 25

Europos bendrijos ir Naujosios Zelandijos susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų 26

Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties V antraštine dalimi

2006/467/BUSP:

- ★ 2005 m. lapkričio 21 d. Tarybos sprendimas, dėl Europos Sąjungos ir Islandijos Respublikos susitarimo dėl keitimosi įslaptinta informacija saugumo procedūrų sudarymo 34

Islandijos Respublikos ir Europos Sąjungos susitarimas dėl keitimosi įslaptinta informacija saugumo procedūrų 35

- ★ 2006 m. liepos 5 d. Tarybos bendrieji veiksmai 2006/468/BUSP, pratęsiantys ir patikslinantys Europos Sąjungos specialiojo įgaliojimo Sudane įgaliojimus 38

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1021/2006**2006 m. liepos 5 d.****nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 3223/94 dėl vaisių ir daržovių importo taisyklių ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Vadovaujantis Urugvajaus raundo daugiašalių prekybos derybų rezultatais Reglamentas (EB) Nr. 3223/94 numato kriterijus, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo vertes iš trečiųjų šalių importuojamiems jo priede išvardintiems produktams ir laikotarpiams.

- (2) Laikantis aukščiau nurodytų kriterijų, standartinės importo vertės turi būti nustatytos tokios, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 3223/94 4 straipsnyje nurodytos standartinės importo vertės nustatomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2006 m. liepos 6 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 5 d.

Komisijos vardu

J. L. DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 337, 1994 12 24, p. 66. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 386/2005 (OL L 62, 2005 3 9, p. 3).

PRIEDAS

prie 2006 m. liepos 5 d. Komisijos reglamento, nustatančio kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

(EUR/100 kg)		
KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	052	67,5
	204	28,7
	999	48,1
0707 00 05	052	81,0
	999	81,0
0709 90 70	052	91,1
	999	91,1
0805 50 10	388	56,4
	528	55,5
	999	56,0
0808 10 80	388	84,2
	400	113,4
	404	102,8
	508	86,5
	512	76,0
	524	54,3
	528	78,9
	720	115,7
	800	145,8
	804	97,3
	999	95,5
0808 20 50	388	112,2
	512	95,3
	528	84,9
	720	39,0
	999	82,9
0809 10 00	052	190,0
	999	190,0
0809 20 95	052	314,6
	068	107,3
	608	218,2
	999	213,4
0809 40 05	624	146,3
	999	146,3

⁽¹⁾ Šalių nomenklatura yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 750/2005 (OL L 126, 2005 5 19, p. 12). Kodas „999“ žymi „kitą kilmę“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1022/2006

2006 m. liepos 5 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1071/2005, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 2826/2000 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo veikslių vidaus rinkoje taikymo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2000 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2826/2000 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo veikslių vidaus rinkoje ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnį, 5 straipsnio 1 dalį ir 12 straipsnį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 2826/2000 3 straipsnyje numatyti kriterijai, kuriais vadovaujantis nustatomos temos ir produktai, kuriems vidaus rinkoje galima taikyti informavimo ir (arba) skatinimo veiksmus. Šios temos ir produktai išvardyti Komisijos reglamento (EB) Nr. 1071/2005 ⁽²⁾ I priede.
- (2) Pagal Reglamento (EB) Nr. 2826/2000 5 straipsnį, reikia apibrėžti kiekvieno pasirinkto sektoriaus ar produkto gaires, nustatančias kampanijų šiuose sektoriuose bendrąją politiką. Pasirinktų sektorių ir produktų gairės pateikiamos Reglamento (EB) Nr. 1071/2005 II priede.
- (3) Paukščių gripo krizė sutrikdė pusiausvyrą paukštienos sektoriuje, sukeldama žymų vartojimo sumažėjimą dėl vartotojų pasitikėjimo krizės. Todėl reikėtų numatyti galimybę vykdyti informavimo ir (arba) skatinimo veiklą šiame sektoriuje, siekiant atgaivinti tvarų vartotojų pasitikėjimą, būtent tinkamai juos informuojant.

(4) Dėl šių priežasčių paukštiena turėtų būti įtraukta į sąrašą, skirtą reklamuotiniams gaminiams, be to, turi būti apibrėžtos bendros gairės, nustatančios kampanijų šiuose sektoriuose bendrąją politiką.

(5) Todėl reikėtų iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1071/2005.

(6) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Jungtinio žemės ūkio produktų skatinimo vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1071/2005 iš dalies keičiamas taip:

1) I priedas papildomas šia įtrauka:

„— paukštiena“;

2) Į II priedą įtraukiamas šio reglamento priede pateikiamas tekstas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 5 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 328, 2000 12 23, p. 2. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2060/2004 (OL L 357, 2004 12 2, p. 3).

⁽²⁾ OL L 179, 2005 7 11, p. 1.

PRIEDAS

Į Reglamento (EB) Nr. 1071/2005 II priedą įterpiamos šios paukštienos sektoriaus gairės:

„PAUKŠTIENA

1. Padėties apžvalga

Smukęs vartotojų pasitikėjimas paukštiena, susijęs su dideliu žiniasklaidos dėmesiu paukščių gripui, pasireiškė žymiu vartojimo sumažėjimu. Todėl reikėtų sustiprinti vartotojų pasitikėjimą Bendrijos kilmės paukštiena.

Tam reikia, kad būtų teikiama objektyvi informacija apie Bendrijos gamybos sistemas (prekybos standartus) ir kontrolę, kurios yra privalomos kartu su bendro pobūdžio teisės normomis dėl kontrolės ir maisto saugos.

2. Uždaviniai

- Informavimo ir skatinimo kampanijos taikomos tik produktams, pagamintiems ES.
- Jų tikslas yra:
 - užtikrinti objektyvią ir išsamią informaciją apie Bendrijos ir nacionalines paukštienos produktų gamybos sistemų saugos taisykles; vartotojui pateikti išsamią ir tikslią informaciją apie prekybos standartus,
 - informuoti vartotojus apie paukštienos įvairovę ir organoleptines bei maistines savybes,
 - atkreipti vartotojų dėmesį į atsekamumą.

3. Tikslinės grupės

- Vartotojai ir jų asociacijos
- Asmenys, atsakingi už pirkimą namų ūkiui
- Įstaigos (restoranai, ligoninės, mokyklos ir t. t.)
- Platintojai ir jų asociacijos
- Žurnalistai ir visuomenės nuomonės formuotojai

4. Pagrindinė informacija

- Paukštienai, kuria prekiaujama Europos Sąjungoje, taikomi Bendrijos teisės aktai, reglamentuojantys visą gamybos grandinę, skerdimą ir vartojimą.
- Saugos ir patikrinimų priemonės vietoje.
- Bendri higienos patarimai dėl gyvūninės kilmės maisto produktų manipuliavimo.

5. Pagrindiniai kanalai

- Internetas
- Ryšiai su visuomenės informavimo priemonėmis ir reklama (moksliniai ir specialieji leidiniai, leidiniai moterims, laikraščiai, kulinarijos žurnalai)
- Ryšiai su vartotojų asociacijomis
- Garso ir vaizdo informavimo priemonės
- Spaudiniai (informaciniai lapeliai, brošiūros ir t. t.)
- Informavimas prekybos vietose

6. Programų trukmė ir taikymo sritis

Programos turėtų būti taikomos bent vienai valstybei narei arba kelioms valstybėms narėms.

12–24 mėnesiai, pirmenybę teikiant daugiamečioms programoms su kiekvienam etapui nustatytais tikslais.“

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1023/2006

2006 m. liepos 5 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 958/2003, nustatantis išsamias Tarybos sprendimo 2003/286/EB taikymo taisykles, susijusias su Bendrijos tarifinių kvotų forma įvedamomis lengvatomis tam tikriems grūdų produktams, kurių kilmės šalis yra Bulgarijos Respublika, ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2809/2000

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 958/2003 iš dalies keičiamas taip:

atsižvelgdama į 2003 m. balandžio 8 d. Tarybos sprendimą 2003/286/EB dėl Protokolo, patikslinančio Europos sutarties, steigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Bulgarijos Respublikos asociaciją, prekybos aspektus siekiant atsižvelgti į šalių derybų rezultatus žemės ūkiui taikytinų naujų abipusių lengvatų, pasirašymo ⁽¹⁾, ypač į jo 3 straipsnio 2 dalį,

1) Įterpiamas šis 1a straipsnis:

„1a straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojas gali pateikti tik vieną licencijos paraišką pagal vieną eilės numerį ir per savaitę remiantis 2 straipsnio 1 dalimi. Jeigu ekonominės veiklos vykdytojas pateikia daugiau nei vieną paraišką, jos visos yra atmetamos, o paraiškų pateikimo metu pateiktas užstatas lieka atitinkamai valstybei narei.“

kadangi:

2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(1) Laikydamosi Sprendimo 2003/286/EB Bendrija išpareigojo kiekvieniems prekybos metams įvesti importo tarifų kvotą nuline maito norma kviečiams bei meslinui, kviečių glitimui ir kukurūzams, kurių kilmės šalis yra Bulgarijos Respublika.

a) 1 dalis pakeičiama taip:

(2) Atsižvelgiant į patirtį, įgytą taikant Komisijos reglamentą (EB) Nr. 958/2003 ⁽²⁾, reikėtų patikslinti ir supaprastinti kai kurias minėto reglamento nuostatas.

„1. Paraiškos gauti importo licencijas valstybių narių kompetentingoms institucijoms pateikiamos ne vėliau kaip antrąjį kiekvieno mėnesio pirmadienį, 13 val. Briuselio laiku.

(3) Siekiant užtikrinti, kad tas pats ekonominės veiklos vykdytojas importuotų realius paraiškoje nurodytus kiekius, reikėtų patikslinti ekonominės veiklos vykdytojui taikomą reikalavimą – pagal eilės numerį ir per atitinkamą savaitę pateikti tik vieną importo licencijos prašymą ir numatyti nuobaudas už šio reikalavimo nesilaikymą.

Licencijos paraiška pateikiama valstybės narės, kurioje paraiškos pateikėjas yra įregistruotas PVM mokėtoju, kompetentingai institucijai.

(4) Todėl atitinkamai reikėtų iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 958/2003.

Kiekvienoje paraiškoje turi būti nurodytas ne didesnis kaip konkrečiais prekybos metais turimas importuoti atitinkamo produkto kiekis.“;

(5) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Javų vadybos komiteto nuomonę,

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Jei kiekvieno produkto bendras kiekis nuo prekybos metų pradžios ir 2 dalyje nurodytas kiekis viršija tų prekybos metų kvotą, Komisija ne vėliau kaip trečiąjį darbo dieną nuo paraiškų pateikimo nustato vienodą prašomų kiekių sumažinimo koeficientą.“;

⁽¹⁾ OL L 102, 2003 4 24, p. 60.

⁽²⁾ OL L 136, 2003 6 4, p. 3. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1046/2005 (OL L 172, 2005 7 5, p. 79).

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Pritaikius pagal 3 dalį nustatytus sumažinimo koeficientus, jeigu jie buvo taikyti, ketvirtą darbo dieną nuo paraiškos pateikimo dienos valstybių narių kompetentingos institucijos išduoda importo licencijas, kuriose nurodyti kiekiai atitinka kiekį, kurio Komisijos buvo prašoma pagal 2 dalį.

Importo licencijų išdavimo dieną ne vėliau kaip 18 valandą Briuselio laiku kompetentingos institucijos elek-

troniniu būdu Komisijai praneša apie bendrą kiekį, kuris apskaičiuojamas sudėjus kiekius, kuriems tą dieną buvo išduotos importo licencijos, naudojantis priede pateiktu pranešimo pavydžiu.“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 5 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1024/2006

2006 m. liepos 5 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 573/2003, nustatantis išsamias Tarybos sprendimo 2003/18/EB taikymo taisykles, susijusias su Bendrijos tarifinių kvotų forma įvedamomis lengvatomis tam tikriems grūdų produktams, kurių kilmės šalis Rumunija, ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2809/2000

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

I straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 573/2003 iš dalies keičiamas taip:

atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimą 2003/18/EB dėl Protokolo, patikslinančio Europos sutarties, steigiančios Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Rumunijos asociaciją, prekybos aspektus siekiant atsižvelgti į šalių derybų dėl naujų abipusių žemės ūkio lengvatų rezultatus, sudarymo ⁽¹⁾, ypač į jo 3 straipsnio 2 dalį,

1) Įterpiamas šis 1a straipsnis:

„1a straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojas gali pateikti tik vieną licencijos paraišką pagal vieną eilės numerį ir per savaitę remiantis 2 straipsnio 1 dalimi. Jeigu ekonominės veiklos vykdytojas pateikia daugiau nei vieną paraišką, jos visos yra atmetamos, o paraiškų pateikimo metu pateiktas užstatas lieka atitinkamai valstybei narei.“

kadangi:

2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Paraiškos gauti importo licencijas valstybių narių kompetentingoms institucijoms pateikiamos ne vėliau kaip antrąjį kiekvieno mėnesio pirmadienį, 13 val. Briuselio laiku.

Licencijos paraiška pateikiama valstybės narės, kurioje paraiškos pateikėjas yra įregistruotas PVM mokėtoju, kompetentingai institucijai.

Kiekvienoje paraiškoje turi būti nurodytas ne didesnis kaip konkrečiais prekybos metais turimas importuoti atitinkamo produkto kiekis.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Jei kiekvieno produkto bendras kiekis nuo prekybos metų pradžios ir 2 dalyje nurodytas kiekis viršija tų prekybos metų kvotą, Komisija ne vėliau kaip trečiąją darbo dieną nuo paraiškų pateikimo nustato vienodą prašomų kiekių sumažinimo koeficientą.“;

- (1) Remdamasi Sprendimu 2003/18/EB, Komisija išpareigojo kiekvieniems prekybos metams iš Rumunijos kilusiems kviečiams ir muslinui, ir kukurūzams nustatyti importo tarifines kvotas, kurioms taikomas nulinis muitas.
- (2) Atsižvelgiant į patirtį, įgytą taikant Komisijos reglamentą (EB) Nr. 573/2003 ⁽²⁾, reikėtų patikslinti ir supaprastinti kai kurias minėto reglamento nuostatas.
- (3) Siekiant užtikrinti, kad tas pats ekonominės veiklos vykdytojas importuotų realius paraiškoje nurodytus kiekius, reikėtų patikslinti ekonominės veiklos vykdytojui taikomą reikalavimą – pagal eilės numerį ir per atitinkamą savaitę pateikti tik vieną importo licencijos prašymą ir numatyti nuobaudas už šio reikalavimo nesilaikymą.
- (4) Todėl atitinkamai reikėtų iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 573/2003.
- (5) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Javų vadybos komiteto nuomonę,

⁽¹⁾ OL L 8, 2003 1 14, p. 18.

⁽²⁾ OL L 82, 2003 3 29, p. 25. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 777/2004 (OL L 123, 2004 4 27, p. 50).

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Pritaikius pagal 3 dalį nustatytus sumažinimo koeficientus, jeigu jie buvo taikyti, ketvirtą darbo dieną nuo paraiškos pateikimo dienos valstybių narių kompetentingos institucijos išduoda importo licencijas, kuriose nurodyti kiekiai atitinka kiekį, kurio Komisijos buvo prašoma pagal 2 dalį.

Importo licencijų išdavimo dieną ne vėliau kaip 18 valandą Briuselio laiku kompetentingos institucijos elek-

troniniu būdu Komisijai praneša apie bendrą kiekį, kuris apskaičiuojamas sudėjus kiekius, kuriems tą dieną buvo išduotos importo licencijos, naudojantis priede pateiktu pranešimo pavydžiu.“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 5 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1025/2006**2006 m. liepos 5 d.****nustatantis galutinius eksporto grąžinamųjų išmokų tarifus ir paraiškų išduoti B eksporto licencijas patenkinimo procentą vaisių ir daržovių sektoriuje (pomidorai, apelsinai, citrinos ir obuoliai)**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2200/96 dėl vaisių ir daržovių rinkos bendro organizavimo ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2001 m. spalio 8 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1961/2001, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 2200/96 dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už vaisius ir daržoves įgyvendinimo taisykles ⁽²⁾, ypač į jo 6 straipsnio 7 dalį,

kadangi:

(1) Komisijos reglamentas (EB) Nr. 557/2006 ⁽³⁾ nustatė orientacinius kiekius, kuriems gali būti išduotos B eksporto licencijos.

(2) Pomidorų, apelsinų, citrinų ir obuolių B eksporto licencijoms, kurių paraiškos pateiktos nuo 2006 m. gegužės 16 d. iki birželio 30 d., galutinius grąžinamųjų išmokų tarifus reikia paskirti tokius, kokie buvo orientaciniai tarifai, ir nustatyti licencijų išdavimo procentą nuo prašomų kiekių,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Paraiškų išduoti B eksporto licencijas, pateiktų pagal Reglamento (EB) Nr. 557/2006 1 straipsnį tarp 2006 m. gegužės 16 d. ir birželio 30 d., patenkinimo procentas ir taikomi eksporto grąžinamųjų išmokų tarifai nustatomi šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2006 m. liepos 6 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 5 d.

Komisijos vardu

J. L. DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 297, 1996 11 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 47/2003 (OL L 7, 2003 1 11, p. 64).

⁽²⁾ OL L 268, 2001 10 9, p. 8. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 386/2005 (OL L 62, 2005 3 9, p. 3).

⁽³⁾ OL L 98, 2006 4 6, p. 65.

PRIEDAS

Paraiškų išduoti B eksporto licencijas, pateiktų tarp 2006 m. gegužės 16 d. ir birželio 30 d., patenkinimo procentas ir taikomi eksporto gražinamųjų išmokų tarifai (pomidorai, apelsinai, citrinos ir obuoliai)

Produktas	Gražinamųjų išmokų dydžiai (EUR/t neto)	Paraiškose nurodytų kiekių patenkinimo procentas
Pomidorai	30	100 %
Apelsinai	39	100 %
Citrinos	60	100 %
Obuoliai	33	100 %

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1026/2006**2006 m. liepos 5 d.****nustatantis paskirstymo koeficientą, taikytiną pagal Bendrijos tarifinę kvotą kukurūzų iš trečiųjų šalių importui, kaip tai yra numatyta Reglamente (EB) Nr. 969/2006**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1784/2003 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2006 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 969/2006, atidarantį kukurūzų iš trečiųjų šalių importui Bendrijos tarifinę kvotą ir numatantį jų administravimą ⁽²⁾, ypač į jo 4 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Reglamentu (EB) Nr. 969/2006 yra nustatoma metinė tarifinė kvota 242 074 tonoms kukurūzų (eilės Nr. 09.4131).
- (2) Reglamento (EB) Nr. 969/2006 2 straipsnio 1 dalimi laikotarpiu nuo 2006 liepos 1 d. iki gruodžio 31 d. daliai 2 yra nustatomas 242 074 tonų kiekis.

- (3) Kiekiai, dėl kurių buvo pateiktos paraiškos pagal Reglamento (EB) Nr. 969/2006 4 straipsnio 1 dalį iki pirmadienio 2006 m. liepos 3 d. 13 val. Briuselio laiku, viršija turimus kiekius. Todėl reikėtų nustatyti, koku mastu galima išduoti licencijas, prašomiems kiekiam taikant paskirstymo koeficientą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Kiekviena pagal Reglamento (EB) Nr. 969/2006 4 straipsnio 1 ir 2 dalis iki pirmadienio 2006 m. liepos 3 d. 13 val. Briuselio laiku pateikta ir Komisijai perduota paraiška gauti kukurūzų kvotos dalies importo licenciją yra patenkinama ne daugiau kaip 0,46439 % prašomo kiekio.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2006 m. liepos 6 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 5 d.

Komisijos vardu

J. L. DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 78. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1154/2005 (OL L 187, 2005 7 19, p. 11).

⁽²⁾ OL L 176, 2006 6 30, p. 44.

EUROPOS CENTRINIO BANKO REGLAMENTAS (EB) Nr. 1027/2006

2006 m. birželio 14 d.

dėl statistinės atskaitomybės reikalavimų, taikomų pašto žiro institucijoms, priimančioms indėlius iš euro zonos rezidentų ne pinigų finansinių institucijų

(ECB/2006/8)

EUROPOS CENTRINIO BANKO VALDANČIOJI TARYBA,

atsižvelgdama į 1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2533/98 dėl Europos centrinio banko renkamos statistinės informacijos ⁽¹⁾, ypač į jo 5 straipsnio 1 dalį ir 6 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 2533/98 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad, vykdydamas savo statistinės atskaitomybės reikalavimus, Europos centrinis bankas (ECB), padedant nacionaliniams centriniams bankams (NCB), turi teisę iš atraminės atskaitomybės visumos rinkti statistinę informaciją, kuri reikalinga Europos centrinių bankų sistemos užduotims vykdyti. 2 straipsnio 2 dalies b punktas toliau numato, kad pašto žiro institucijos (PŽI) yra atraminės atskaitomybės visumos dalis, kiek tai reikalinga ECB statistinės atskaitomybės reikalavimams vykdyti, *inter alia*, pinigų ir bankų statistikos srityje.
- (2) 2001 m. lapkričio 22 d. Reglamentas (EB) Nr. 2423/2001 dėl pinigų finansinių institucijų sektoriaus konsoliduoto balanso (ECB/2001/13) ⁽²⁾ buvo priimtas Reglamento (EB) Nr. 2533/98 pagrindu. Pagal Reglamento (EB) Nr. 2423/2001 2 straipsnio 1 dalį faktinę atskaitomybės visumą sudaro dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje reziduojančios pinigų finansinės institucijos (PFI).
- (3) Euro zonos pinigų junginiai ir priešiniai išvedami daugiausia iš PFI balanso duomenų, surinktų pagal Reglamentą (EB) Nr. 2423/2001. Tačiau euro zonos pinigų junginiai apima ne tik PFI piniginius išsipareigojimus euro zonos rezidentų ne PFI, išskyrus centrinę valdžią, atžvilgiu, bet taip pat ir centrinės valdžios piniginius išsipareigojimus euro zonos rezidentų ne PFI, išskyrus

centrinę valdžią, atžvilgiu. Todėl papildoma statistinė informacija apie centrinės valdžios indėlių išsipareigojimus ir centrinės valdžios turimus grynuosius pinigus bei PFI išleistus vertybinius popierius šiuo metu renkama pagal 2003 m. vasario 6 d. Gaires ECB/2003/2 dėl tam tikrų Europos centrinio banko statistinės atskaitomybės reikalavimų ir nacionalinių centrinių bankų statistinės informacijos pinigų ir bankų statistikos srityje pateikimo tvarkos ⁽³⁾.

- (4) Kai kuriose dalyvaujančiose valstybėse narėse PŽI jau nebeprisitaikė centrinės valdžios sektoriui pagal Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemą Bendrijoje (ESS 95) ⁽⁴⁾, ir jos nėra ribojamos indėlių priėmimu vien tik jų nacionalinių biudžetų sąskaita, bet gali priimti indėlius savo pačių sąskaita. Dėl to statistinę informaciją apie tokius indėlius teikti pagal Gairių ECB/2003/2 sistemą nebeįmanoma.
- (5) PŽI, kurios priima indėlius, šiuo požiūriu vykdo panašią veiklą kaip ir PFI. Dėl to abejoms subjektų rūšims turėtų būti taikomi panašūs statistinės atskaitomybės reikalavimai, tiek, kiek tokie reikalavimai yra susiję su jų veikla.
- (6) Kad būtų užtikrintas toks suderintas vertinimas ir garantuotas statistinės informacijos apie PŽI priimtus indėlius prieinamumas, būtina priimti naują reglamentą, nustatantį atskaitomybės reikalavimus šiems subjektams,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Apibrėžimai

Šiame Reglamente:

— terminai „dalyvaujanti valstybė narė“, „atskaitingi agentai“ ir „rezidentas“ turi tą pačią reikšmę, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 2533/98 1 straipsnyje,

⁽¹⁾ OL L 318, 1998 11 27, p. 8.

⁽²⁾ OL L 333, 2001 12 17, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2181/2004 (OL L 371, 2004 12 18, p. 42).

⁽³⁾ OL L 241, 2003 9 26, p. 1. Gairės su pakeitimais, paskutinį kartą padarytais Gairėmis ECB/2005/4 (OL L 109, 2005 4 29, p. 6).

⁽⁴⁾ Kaip nustatė Europos Sąjungos Taryba savo 1996 m. birželio 25 d. Reglamentu (EB) Nr. 2223/96 dėl Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemos Bendrijoje (OL L 310, 1996 11 30, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1267/2003 (OL L 180, 2003 7 18, p. 1).

— „PŽI“ reiškia pašto įstaigą, kuri priklauso sektoriui „nefinansinės korporacijos“ (ESS 95 11 sektorius), ir kuri greta pašto paslaugų priima indėlius iš euro zonos rezidentų ne PFI, turėdama tikslą teikti pinigų pervedimo paslaugas savo indėlininkams.

2 straipsnis

Faktinė atskaitomybės visuma

1. Faktinę atskaitomybės visumą sudaro dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje reziduojančios PŽI.

2. ECB vykdomoji valdyba gali parengti ir tvarkyti PŽI, kurioms taikomas šis reglamentas, sąrašą. Šį sąrašą ir jo atnaujinimus NCB ir ECB suinteresuotoms PŽI pateikia tinkamu būdu, įskaitant elektronines priemones, internetą arba suinteresuotų PŽI prašymu išspausdintą popieriuje. Šis sąrašas skirtas tik informacijai. Tačiau, jeigu prieinamas naujausias sąrašo variantas yra klaidingas, ECB netaiko nuobaudų jokiai savo atskaitomybės reikalavimus netinkamai vykdžiusiai PŽI, jei tokiu sąrašu ji naudojosi, sąžiningai nežinodama, jog jis neteisingas.

3. NCB gali suteikti PŽI leidžiančią nukrypti nuostatą dėl statistinės informacijos teikimo reikalavimo pagal šį reglamentą, jeigu reikalingą statistinę informaciją jau renkama iš kitų priemonių šaltinių. NCB laiku patikrina šios sąlygos įvykdymą siekiant suteikti arba panaikinti, jei tai yra būtina, bet kokią leidžiančią nukrypti nuostatą, įsigaliosiančią nuo kiekvienų metų pradžios, sutikus ECB.

3 straipsnis

Statistinės atskaitomybės reikalavimai

1. Faktinė atskaitomybės visuma pateikia mėnesinę statistinę informaciją, susijusią su savo mėnesio pabaigos balansu, apie atsargas dalyvaujančios valstybės narės, kurios rezidentė yra PŽI, nacionaliniam centriniam bankui.

2. Statistinė informacija, reikalaujama pagal šį Reglamentą, yra susijusi su veikla, kurią PŽI vykdo savo sąskaita, ir yra apibrėžta I ir II prieduose.

3. Pagal šį Reglamentą reikalaujama statistinė informacija pateikiama laikantis III priede nustatytų būtinausių perdavimo, tikslumo, sąvokų atitikties ir taisymo reikalavimų.

4. Atsižvelgdami į nacionalines charakteristikas, NCB nustato ir įgyvendina atskaitomybės tvarką, kurios turi laikytis faktinė atskaitomybės visuma. NCB užtikrina, kad pagal tokią atskaitomybės tvarką būtų teikiama pagal šį reglamentą reikalinga statistinė informacija ir būtų galima kruopščiai patikrinti, kaip laikomasi III priede nurodytų būtinausių perdavimo, tikslumo, sąvokų atitikties ir taisymo reikalavimų.

5. Jungimosi, skaidymosi ar bet kokio kito reorganizavimo, galinčio turėti poveikį šiuose procesuose dalyvaujančio atskaitingo agento statistinės prievolės vykdymui, atveju po to, kai tampa viešai žinoma apie ketinimą įgyvendinti tokią operaciją ir likus pakankamai laiko iki įsigaliojant susijungimui, skaidymuisi ar reorganizavimui, toks atskaitingas agentas atitinkamam NCB praneša apie procedūras, kuriomis planuojama vykdyti šiame reglamente nustatytus statistinės atskaitomybės reikalavimus.

4 straipsnis

Savalaikiškumas

NCB perduoda ECB statistinę informaciją, teikiamą pagal 3 straipsnio 1 ir 2 dalis, iki 15-tos darbo dienos pabaigos, pasibaigus mėnesiui, su kuriuo ji susijusi. NCB nusprendžia, kada jie turi gauti duomenis iš atskaitingų agentų, kad būtų laikomasi šio termino.

5 straipsnis

Apskaitos taisyklės

1. Jeigu 2 ir 3 dalyse nenustatyta kitaip, apskaitos taisyklės, kurių laikosi PŽI atskaitomybės pagal šį reglamentą tikslais, yra nustatytos į nacionalinius teisės aktus perkeltoje 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyvoje 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės ⁽¹⁾ ir visuose kituose tarptautiniuose apskaitos standartuose, tiek, kiek kiekvienu atveju jie yra taikomi PŽI. Nepažeidžiant dalyvaujančiose valstybėse narėse galiojančių apskaitos praktikos ir tarpuskaitos taisyklių, statistikos tikslais visas turtas ir įsipareigojimai nurodomi bendrąja verte.

2. Duomenys apie indėlių įsipareigojimus ir paskolas teikiami mėnesio pabaigos likutine nominaliąja verte ir bendrąja verte. Nominalioji vertė – tai pagrindinės sumos, kurią skolininkas pagal sutartį turi grąžinti kreditoriui, dydis.

⁽¹⁾ OL L 372, 1986 12 31, p. 1.

3. Nacionaliniai centriniai bankai gali leisti pateikti paskolų vertę, sumažintą atidėjimais, ir perimtų paskolų vertę kaina, sutartą pirkimo dieną, jei visi reziduojantys atskaitingi agentai taiko tokią atskaitomybės praktiką, ir ji yra būtina siekiant užtikrinti statistinio paskolų vertinimo tęstinumą su duomenimis, pateiktais už laikotarpį iki 2005 m. sausio mėnesio.

6 straipsnis

Tikrinimas ir privalomas rinkimas

Teisė tikrinti arba privalomai rinkti informaciją, kurią teikia atskaitingi agentai, vykdydami šiame reglamente nustatytus statistinės atskaitomybės reikalavimus, suteikiama NCB, nepažeidžiant ECB teisės pačiam pasinaudoti šiomis teisėmis. Šia teise visų pirma naudojama tada, kai faktinei atskaitomybės visumai priklausanti PŽI nevykdo III priede nustatytų būtinausių perdavimo, tikslumo, sąvokų atitikties ir taisymo reikalavimų.

7 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pasirašyta Frankfurte prie Maino, 2006 m. birželio 14 d.

ECB valdančiosios tarybos vardu

ECB pirmininkas

Jean-Claude TRICHET

	A. Vidaus										B. Kitose dalyvaujančiose valstybėse narėse									
	PFI					Ne PFI					PFI					Ne PFI				
	Valdžios sektorius					Kiti rezidentų sektoriai					Valdžios sektorius					Kiti rezidentų sektoriai				
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)
BALANSO STRAIPSNIAI																				
TURTAS																				
1. Grynieji pinigai																				
1c. iš jų eurais																				
2. Paskolos																				
iki 1 metų																				
nuo 1 iki 5 metų																				
nuo 5 metų																				
2c. iš jų eurais																				
3. Vertybiniai popieriai, išskyrus akcijas																				
3c. Eurais																				
iki 1 metų																				
nuo 1 iki 2 metų																				
nuo 2 metų																				
3x. Užsienio valiutomis																				
iki 1 metų																				
nuo 1 iki 2 metų																				
nuo 2 metų																				
4. PRF akcijos/vienetai																				
5. Akcijos ir kita nuosavybė																				
6. Ilgalaikis turtas																				
7. Kitas turtas																				

(¹) Iškaitant nepervedamuosius taupomuosius indelius iki pareiklavimo.

Bendra pastaba.

Pildomi langeliai su rėmeliais.

II PRIEDAS

APIBRĖŽIMAI, SUSIJĘ SU STATISTINĖS ATSKAITOMYBĖS REIKALAVIMAIS

Bendro pobūdžio apibrėžimai

Statistikos tikslais PŽI konsoliduoja visų toje pačioje nacionalinėje teritorijoje esančių savo skyrių (registruotos arba pagrindinės buveinės ir (arba) skyrių), veiklą. Statistikos tikslais duomenys apie veiklą, išeinančią už nacionalinės teritorijos ribų, nekonsoliduojami.

Kai kontroliuojanti bendrovė ir jos antrinės bendrovės yra vienoje nacionalinėje teritorijoje esančios PŽI, kontroliuojanti bendrovė statistikos ataskaitose gali konsoliduoti duomenis apie minėtų antrinių bendrovių veiklą. Antrinės bendrovės yra juridinio asmens statusą turinčios bendrovės, kuriose daugumą ar visas turtines teises turi kita bendrovė, tuo tarpu skyriai nėra juridiniai asmenys (neturi nepriklausomo juridinio statuso) ir yra visiškai valdomi kontroliuojančios bendrovės.

Jeigu PŽI skyriai yra kitų dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje, atitinkamoje dalyvaujančioje valstybėje narėje esanti registruota arba pagrindinė buveinė pozicijas su visais šiais skyriais privalo vertinti kaip pozicijas su kitose dalyvaujančiose valstybėse narėse esančiais rezidentais. Ir atvirkščiai, atitinkamoje dalyvaujančioje valstybėje narėje esantis skyrius pozicijas su registruota ar pagrindine buveine arba su kitais tos pačios institucijos skyriais, esančiais kitose dalyvaujančiose valstybėse narėse, privalo vertinti kaip pozicijas su kitose dalyvaujančiose valstybėse narėse esančiais rezidentais.

Jeigu PŽI turi skyrius, esančius ne dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje, atitinkamoje dalyvaujančioje valstybėje narėje esanti registruota arba pagrindinė buveinė pozicijas su visais šiais skyriais privalo vertinti kaip pozicijas su likusios pasaulio dalies rezidentais. Ir atvirkščiai, atitinkamoje dalyvaujančioje valstybėje narėje esantis skyrius pozicijas su registruota ar pagrindine buveine arba kitais tos pačios institucijos skyriais, esančiais ne dalyvaujančiose valstybėse narėse, privalo vertinti kaip pozicijas su likusios pasaulio dalies rezidentais.

Ypač palankų mokesčių režimą numatančių valstybių finansiniuose centruose esančios PŽI statistiniu požiūriu vertinamos kaip teritorijų, kuriose šie centrai yra, rezidentės.

Sektorių apibrėžimai

ESS 95 pateikiama standartinė sektorių klasifikacija. PŽI priešingos šalys, esančios dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje, nurodomos pagal jų vidaus sektorių arba institucinę klasifikaciją, remiantis PFI sąrašu statistikos tikslais ir klientų statistinės klasifikacijos gairėmis, nustatytomis ECB „Pinigų ir bankų statistikos sektoriaus vadove“ („Klientų statistinės klasifikacijos gairės“), kurios remiasi klasifikavimo principais, kiek galima suderintais su ESS 95.

PFI apima šiuos sektorius ir subsektorius:

- *pinigų finansinės institucijos (PFI)*: kredito įstaigos rezidentės, apibrėžtos Bendrijos teisėje, ir visos kitos finansinės įstaigos rezidentės, kurios verčiasi priimdamos indėlius ir (arba) indėliams artimus pakaitus iš subjektų, kurie nėra PFI, ir savo sąskaita (bent jau ekonomine prasme) teikdamos kreditus ir (arba) investuodamos į vertybinius popierius,
- *kredito įstaigos*: kaip apibrėžta Bendrijos teisėje ⁽¹⁾, a) įmonė, kuri verčiasi indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės ⁽²⁾ ir paskolų teikimu savo sąskaita; arba b) elektroninių pinigų įstaiga, apibrėžiama 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/46/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros ⁽³⁾,
- *centriniai bankai*: dalyvaujančių valstybių narių nacionaliniai centriniai bankai ir ECB,
- *pinigų rinkos fondai*: tokios kolektyvinio investavimo įmonės, kurių finansinės priemonės pagal likvidumą yra artimi indėlių pakaitai ir kurios daugiausia investuoja į pinigų rinkos finansines priemones ir (arba) į PRF akcijas/vienetus, ir (arba) į kitas perleidžiamas skolos finansines priemones, kurių likęs grąžinimo terminas yra iki vienerių metų imtinai, ir (arba) bankų indėlius, ir (arba) kurių pajamingumo norma panaši į pinigų rinkos finansinių priemonių palūkanų normas,
- *kitos pinigų finansinės institucijos*: kitos rezidentės finansinės institucijos, kurios atitinka PFI apibrėžimą, nepriklausomai nuo veiklos pobūdžio.

⁽¹⁾ 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (OL L 126, 2000 5 26, p. 1) 1 straipsnio 1 dalis. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/29/EB (OL L 70, 2006 3 9, p. 50), ir su pakeitimais, kurie kartais gali būti joje daromi.

⁽²⁾ Įskaitant pajamas, gaunamas parduodant banko obligacijas visuomenei.

⁽³⁾ OL L 275, 2000 10 27, p. 39. Direktyva su pakeitimais, kurie kartais gali būti joje daromi.

Bankinės institucijos, esančios ne valstybės narėse, vadinamos ne PFI, o „bankais“. Panašiai sąvoka „ne PFI“ vartojama tik kalbant apie valstybes nares; kalbant apie kitas šalis, tinka sąvoka „ne bankai“. „Ne PFI“ sudaro šie sektoriai ir subsektoriai:

- *valdžios sektorius*: subjektai rezidentai, kurių pagrindinė veikla – individualiam ir kolektyviniam vartojimui skirtų ne rinkos prekių gamyba ir paslaugų teikimas ir (arba) nacionalinių pajamų bei turto persikirstymas (ESS 95, 2.68–2.70 pastraipos),
- *centrinė valdžia*: administraciniai valstybės departamentai ir kitos centrinės agentūros, kurių kompetencija apima visą ekonominę teritoriją, išskyrus socialinės apsaugos fondų administravimą (ESS 95, 2.71 pastraipa),
- *regioninė valdžia*: atskiri instituciniai vienetai, vykdanys kai kurias valdymo funkcijas žemesniu nei centrinės valdžios ir aukštesniu nei vietinės valdžios lygiu, išskyrus socialinės apsaugos fondų administravimą (ESS 95, 2.72 pastraipa),
- *vietos savivaldos institucijos*: viešojo administravimo institucijos, kurių kompetencija apima tik vietinę ekonominę teritorijos dalį, išskyrus vietines socialinės apsaugos fondų agentūras (ESS 95, 2.73 pastraipa),
- *socialinės apsaugos fondai*: centriniai, regioniniai ir vietos instituciniai vienetai, kurių pagrindinė veikla yra teikti socialines išmokas (ESS 95, 2.74 pastraipa).

Kitus rezidentų sektorius, t. y. rezidentus ne PFI, išskyrus valdžios sektorių, sudaro:

- *kiti finansiniai tarpininkai + finansinės pagalbinės įmonės*: ne pinigų finansinės korporacijos ir kvazikorporacijos (išskyrus draudimo korporacijas ir pensijų fondus), kurių pagrindinė veikla yra finansinis tarpininkavimas, prisiimant įsipareigojimus įvairia forma, išskyrus įsipareigojimus grynaisiais pinigais, indėliais ir (arba) artimais indėliams pakaitais, iš institucinių vienetų, išskyrus PFI (ESS 95, 2.53–2.56 pastraipos). Taip pat įeina finansinės pagalbinės įmonės, kurias sudaro visos finansinės korporacijos ir kvazikorporacijos, kurių pagrindinė veikla – pagalbinės finansinės paslaugos (ESS 95, 2.57–2.59 pastraipos),
- *draudimo korporacijos ir pensijų fondai*: ne pinigų finansinės korporacijos ir kvazikorporacijos, kurių pagrindinė veikla - finansinis tarpininkavimas subendrinant rizikas (ESS 95, 2.60–2.67 pastraipos),
- *nefinansinės korporacijos*: finansiniu tarpininkavimu nesiverčiančios korporacijos ir kvazikorporacijos, kurių pagrindinė veikla – rinkos prekių gamyba ir nefinansinių paslaugų teikimas (ESS 95, 2.21–2.31 pastraipos),
- *namų ūkiai*: asmenys arba asmenų grupės kaip vartotojai, ir savo pačių galutiniam suvartojimui skirtų prekių gamintojai bei nefinansinių paslaugų teikėjai ir kaip rinkos prekių gamintojai ir nefinansinių bei finansinių paslaugų teikėjai, jeigu jų veikla nėra kvazikorporacijų veikla. Šiam sektoriui priskiriamos namų ūkius aptarnaujančios ne pelno institucijos, kurių pagrindinė veikla yra konkrečioms namų ūkių grupėms skirtų ne rinkos prekių gamyba bei paslaugų teikimas (ESS 95, 2.75–2.88 pastraipos).

Daugiau nurodymų dėl priešingų šalių ne PFI, esančių už vidaus teritorijos ribų, sektorių klasifikacijos galima rasti ECB „Pinigų ir bankų statistikos sektoriaus vadove“.

Finansinių priemonių kategorijų apibrėžimas

Apibrėžiant turto ir įsipareigojimų kategorijas, atsižvelgiama į įvairių finansinių sistemų ypatumus. Kai kurios turto ir įsipareigojimų kategorijos paskirstomos pagal jų trukmę. Trukmė (pradinė trukmė) – tai nustatytas terminas, kuriam nepasibaigus finansinė priemonė negali būti išpirkta (pvz., skolos vertybiniai popieriai) arba gali būti išpirkta, tik sumokėjus tam tikros rūšies baudą (pvz., kai kurių rūšių indėliai). Įspėjimo laikotarpis prasideda nuo momento, kada finansinės priemonės turėtojas praneša apie savo ketinimą išpirkti finansinę priemonę, ir baigiasi data, kurią turėtojui leidžiama ją konvertuoti į grynuosius pinigus, nemokant baudos. Pagal įspėjimo laikotarpį skirstomos tik tos finansinės priemonės, kurių sutartinė trukmė nėra nustatyta.

Toliau pateikiamose lentelėse nurodytas išsamus standartinis finansinių priemonių kategorijų, kurias NCB pagal šį reglamentą perkelia į nacionaliniu lygiu taikomas kategorijas, apibūdinimas ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Kitaip tariant, šios lentelės nėra atskirų finansinių priemonių sąrašai.

Issamus mėnesio agreguoto balanso finansinių priemonių kategorijų apibūdinimas

TURTO KATEGORIJOS

Kategorija	Pagrindinių požymių aprašymas
1. Grynieji pinigai	Banknotai ir monetos eurais ir kita valiuta apyvartoje, paprastai naudojami mokėjimams
2. Paskolos	<p>Pagal šią atskaitomybės sistemą įsą sudaro atskaitingų agentų skolininkams paskolintos lėšos, nepatvirtintos dokumentais arba patvirtintos vienu dokumentu (net jeigu jis yra tapęs apyvartiniu). Į paskolas įeina turtais indėlių forma</p> <ul style="list-style-type: none"> — indėliai PFĮ — blogos paskolos, kurios dar negrąžintos arba nenurašytos <p>Blogoms paskoloms priskiriamos paskolos, kurios negrąžinamos laiku arba kurių būklė yra bloga dėl kitų priežasčių. NCB nustato, ar blogos paskolos turi būti apskaitomos bendrąja ar grynąja verte</p> <ul style="list-style-type: none"> — turimi neapvyartintai vertybiniai popieriai <p>Turimi vertybiniai popieriai, išskyrus akcijas ir kitą nuosavybę, kurie yra neapvyartūs ir kuriais negalima prekiauti antrinėse rinkose, taip pat žr. „paskolas, kuriomis prekiaujama“</p> <ul style="list-style-type: none"> — paskolos, kuriomis prekiaujama <p>Paskolos, <i>de facto</i> tapusios apyvarcios, turi būti klasifikuojamos turto straipsnyje „paskolos“, jeigu jos lieka patvirtintos vienu dokumentu ir jeigu paprastai jomis prekiaujama tik kartais</p> <ul style="list-style-type: none"> — indėlių ir paskolų formos subordinuota skola <p>Subordinuotos skolos finansinės priemonės yra antrinis reikalavimas institucijai emitentei, kuris gali būti įvykdytas tik įvykdžius visus pirmumo teisę turinčius reikalavimus (pvz., indėlius, paskolas) ir dėl kurio jos igyja kai kurias „akcijų ir kitos nuosavybės“ ypatybes. Statistikoje subordinuota skola turi būti apskaitoma pagal finansinės priemonės pobūdį, t.y. klasifikuojama kaip „paskolos“ arba „vertybiniai popieriai, išskyrus akcijas“ pagal finansinės priemonės pobūdį. Kai statistikos tikslais apskaitant visas PFĮ turimos subordinuotos skolos formas nurodomas vienas skaitčius, jis turi būti įrašomas straipsnyje „vertybiniai popieriai, išskyrus akcijas“, kadangi didžiausią subordinuotos skolos dalį sudaro ne paskolos, o vertybiniai popieriai</p> <ul style="list-style-type: none"> — reikalavimai pagal atgalinio atpirkimo sandorius <p>Grynųjų pinigų, sumokėtų už atskaitingų agentų įsigytus vertybinius popierius, priešinis</p> <p>Toliau nurodytas straipsnis neklasifikuojamas kaip paskola:</p> <ul style="list-style-type: none"> — paskolos, suteiktos patikos pagrindu <p>Paskolos, suteiktos patikos pagrindu („patikos paskolos“/„pasitikėjimu paremtos paskolos“) – tai paskolos, suteikiamos vienos šalies („patikėtinio“) vardu trečiosios šalies („naudos gavėjo“) naudai. Statistikos tikslais patikos paskolų nereikia apskaityti patikėtinio balanse, jeigu lėšų nuosavybės riziką ir naudą prisiima naudoto gavėjas. Lėšų nuosavybės riziką ir naudą prisiima naudoto gavėjas, jeigu: i) naudoto gavėjas prisiima paskolos kredito riziką (t. y. patikėtis yra atsakingas tik už paskolos administravimą); arba ii) naudoto gavėjo investicijos yra apsaugotos nuo nuostolio, jeigu patikėtis bankrutuotų (t. y. patikos paskola nepriskiriama tai daliai patikėtinio turto, kuris gali būti išmokėtas įvykus bankrotui)</p>

Kategorija	Pagrindinių požymių aprašymas
3. Vertybiniai popieriai (ne akcijos)	<p>Turimi vertybiniai popieriai, išskyrus akcijas ir kitą nuosavybę, kurie yra apyvartūs ir kuriais paprastai prekiaujama antrinėse rinkose, arba kurie gali būti užskaityti rinkoje ir kurie turėtojui nesuteikia jokių nuosavybės teisių į instituciją emitentę. Į šį straipsnį įeina:</p> <ul style="list-style-type: none"> — turimi vertybiniai popieriai, suteikiantys turėtojui besąlygišką teisę į pastovias arba sutartines pajamas, gaunamas atkarpų ir (arba) nustatytos pastovios sumos forma nustatytą datą (arba datomis) arba nuo datos, nustatytos emisijos metu — apyvartios paskolos, kurios buvo pertvarkytos į daug tapačių dokumentų ir kuriomis gali būti prekiaujama antrinėse rinkose (taip pat žr. „paskolos, kuriomis prekiaujama“ 2 kategoriją) — subordinuota skola skolos vertybinių popierių forma (taip pat žiūrėkite „indėlių arba paskolų formos subordinuotos skolos“ 2 kategoriją) — siekiant užtikrinti nuoseklumą su atpirkimo pobūdžio operacijomis, vertybinių popierių skolinimo operacijų metu paskolinti vertybiniai popieriai ir toliau apskaitomi pradinio turėtojo balanse (ir neturi būti perkeltami į laikinai juos įsigijusios sandorio šalies balansą), jeigu yra tvirtai įsipareigojama atlikti atvirkštinę operaciją (o ne vien tik numatant tokią galimybę)
3a. Vertybiniai popieriai, išskyrus akcijas, kurių pradinis terminas – iki vienerių metų imtinai	<ul style="list-style-type: none"> — Turimi apyvartūs skolos vertybiniai popieriai (patvirtinti arba nepatvirtinti dokumentais), kurių pradinis terminas – iki vienerių metų imtinai — Apyvartios paskolos, kurių pradinis terminas iki vienerių metų imtinai, pertvarkytos į daug tapačių dokumentų, kuriais prekiaujama antrinėse rinkose — Subordinuota skola skolos vertybinių popierių, kurių pradinis terminas – iki vienerių metų imtinai, forma
3b. Vertybiniai popieriai, išskyrus akcijas, kurių pradinis terminas – nuo vienerių iki dvejų metų imtinai	<ul style="list-style-type: none"> — Turimi apyvartūs skolos vertybiniai popieriai (patvirtinti arba nepatvirtinti dokumentais), kurių pradinis terminas – nuo vienerių iki dvejų metų imtinai — Apyvartios paskolos, kurių pradinis terminas – nuo vienerių iki dvejų metų imtinai, pertvarkytos į daug tapačių dokumentų, kuriais prekiaujama antrinėse rinkose — Subordinuota skola skolos vertybinių popierių, kurių pradinis terminas – nuo vienerių iki dvejų metų imtinai, forma
4. Pinių rinkos fondų akcijos/vienetai	<p>Į šį turto straipsnį įeina turimos akcijos/vienetai, išleistos PRF. PRF – tai kolektyvinio investavimo įmonės, kurių akcijos/vienetai pagal likvidumą yra artimi indėlių pakaitai ir kurios didžiąją dalį lėšų investuoja į pinigų rinkos finansines priemones ir (arba) į PRF akcijas/vienetus, ir (arba) kitas perleidžiamas skolos finansines priemones, kurių likęs terminas yra iki vienerių metų imtinai, ir (arba) į bankų indėlius, ir (arba) kurių gaunamo pelno norma prilygsta pinigų rinkos finansinių priemonių paltukanų normoms</p>

ISPAREIGOJIMŲ KATEGORIJOS

Kategorija	Pagrindinių požymių aprašymas
9. Indėliai	<p>Atskaitingų agentų kreditoriams mokėtinos sumos, išskyrus sumas, susijusias su apyvartinių vertybinių popierių emisija. Pagal šią atskaitomybės sistemą ši kategorija skirstoma į vienos nakties indėlius, sutartinės trukmės indėlius, indėlius, grąžinamus įšėjus, ir atpirkimo sandorius.</p> <p>„Indėliai“ taip pat apima „paskolas“ kaip PFI įsipareigojimus. Paskolos apibrėžiamos kaip sumos, kurias PZI gauna ne „indėlių“ forma. ESS 95 „paskolas“ ir „indėlius“ skiria pagal tą šalį, kuri imasi iniciatyvos (jeigu iniciatyvą rodo skolininkas, tuomet tai yra „paskola“, o jeigu iniciatyvą rodo skoliniojas, tuomet tai „indėlis“, nors praktiškai šio skirtumo svarba priklausio nuo nacionalinės finansų struktūros. Pagal šią atskaitomybės sistemą „paskolos“ nepripažįstamos atskira kategorija balanso įsipareigojimų pusėje. „Paskoloms“ priskiriami likučiai turi būti neišskiriami apskaitomi „indėlių įsipareigojimų“ straipsnyje, jeigu jie nėra susiję su apyvartinėmis finansinėmis priemonėmis. Tokia klasifikacija atitinka pirmiau pateiktą „indėlių įsipareigojimų“ apibrėžimą.</p> <p>Atskaitingų agentų išleistos neapvyartinės skolos finansinės priemonės paprastai turi būti klasifikuojamos kaip „indėlių įsipareigojimai“. Finansinės priemonės gali būti vadinamos „neapvyartinėmis“ ta prasme, kad yra tam tikri apribojimai teisėtai perlėžiant priemonės nuosavybę, ir tai reiškia, kad tokios priemonės negalima parduoti, arba, nors finansinė priemonė yra techniškai apyvarči, ją negalima prekiauti dėl to, kad nėra organizuotos rinkos. Atskaitingų agentų išleistos neapvyartinės skolos finansinės priemonės, kurios vėliau tampa apyvarčios ir jomis gali būti prekiaujama antrinėse rinkose, turėtų būti perklasifikuotos kaip „skolos vertybiniai popieriai“.</p> <p>Privalomųjų įnašų indėliai (privalomieji įnašai) pagal išvestinių finansinių priemonių sutartis turėtų būti klasifikuojami kaip „indėlių įsipareigojimai“, jeigu jie yra grynujų pinigų užstatai, pateikiamas PZI, ir išlieka indėlininko nuosavybe bei turi būti jam grąžintas, įvykdžius sutartį. Atsižvelgiant į dabartinę rinkos praktiką, atskaitingo agento gautus privalomuosius įnašus taip pat siūloma klasifikuoti kaip „indėlių įsipareigojimus“, jeigu indėlio lėšas PZI gali laisvai naudoti perskolimui. Jeigu dalį PZI gauto privalomojo įnašo reikia perduoti kitam išvestinių finansinių priemonių rinkos dalyviui (pvz., kliringo įstaigai), tik likusi privalomojo įnašo dalis, kuria disponuoja PZI, turėtų būti klasifikuojama kaip „indėlių įsipareigojimai“. Dėl sudėtingos dabartinės rinkos praktikos gali būti sunku nustatyti tuos privalomuosius įnašus, kuriuos tikrai reikia grąžinti, kadangi toje pačioje sąskaitoje neatskiriamai yra laikomi skirtingų rūšių privalomieji įnašai, arba tuos privalomuosius įnašus, kuriuos PZI gali naudoti kaip lėšas perskolindama. Tokiais atvejais minėtus privalomuosius įnašus derėtų klasifikuoti kaip „likusius įsipareigojimus“ arba kaip „indėlių įsipareigojimus“ pagal nacionalinę praktiką.</p> <p>„Atidėti likučiai, susiję, pavyzdžiui, su lizingo sutartimis“, yra klasifikuojami kaip indėlių įsipareigojimai straipsnyje „sutartinės trukmės indėliai“ arba „indėliai, grąžinami įšėjus“, atsižvelgiant į grąžinimo terminą ir pagrindines sutarties nuostatas.</p> <p>Patiklos teise gautos lėšos (indėliai) PZI statistiniame balanse neapskaitomi (žr. „Paskolos, suteiktos patiklos pagrindu“ 2 kategoriją).</p>
9.1. Vienos nakties indėliai	<p>Indėliai, kuriuos galima pasiimti pinigais ir (arba) kurie pervedami pareikalavus pagal čekį, banko pavedimą, debeto įrašą arba panašiomis priemonėmis be ilgo uždelsimo laikotarpio, apribojimo ar baudos. Šiame straipsnyje nurodomi išankstinių mokėjimų likučiai elektroniniais pinigais, esančiais PZI išleistose kietose elektroninėse kortelėse (pvz., iš anksto apmokėtos kortelės) arba programinės įrangos elektroninių pinigų forma. Šiame straipsnyje nenurodomi nepervedamieji indėliai, kuriuos techniškai galima atsiimti pareikalavus, tačiau kuriems taikomos didelės baudos</p> <ul style="list-style-type: none"> — likučiai (nuo kurių skaičiuojamos arba neskaiciuojamos palūkanos), pervedami pagal čekį, banko pavedimą, debeto įrašą ar panašiu būdu, netaikant didelės baudos ar apribojimo — likučiai (nuo kurių skaičiuojamos arba neskaiciuojamos palūkanos), kuriuos reikia iš karto išmokėti pagal pareikalaviną arba iki kitos dienos, einančios po indėlio įskaitymo dienos, darbo pabaigos, netaikant didelės baudos ar apribojimo, tačiau kurių negalima pervedti — iš anksto sumokėtų elektroninių pinigų aparatinės arba programinės įrangos pagrindu likučiai (nuo kurių skaičiuojamos arba neskaiciuojamos palūkanos) (pvz., iš anksto apmokėtos kortelės) — paskolos, kurias reikia grąžinti iki kitos dienos, einančios po paskolos suteikimo dienos, darbo pabaigos
9.2. Sutartinės trukmės indėliai	<p>Nepervedamieji indėliai, kurių negalima išmokėti iki sutartinio nustatyto termino arba kuriuos galima išmokėti nepasibaigus sutartimui, jeigu jų turėtojas sumoka tam tikros rūšies baudą. Į šį straipsnį taip pat įeina administracinių būdu reguliuojami taupomieji indėliai, kurių trukmė nėra svarbus kriterijus (kurie priskiriami trukmei „nuo dvejų metų“). Finansinės priemonės, kurioms taikomos reguliarius pratėsimas, turi būti klasifikuojamos pagal anksčiausią terminą. Nors sutartinės trukmės indėliai gali būti išmokami anksčiau, apie tai iš anksto įšėjus arba pareikalavus, taikant tam tikras baudas, į šiuos požymius neatsižvelgiama klasifikuojant indėlius.</p>

Kategorija	Pagrindinių požymių aprašymas
9.2a.	<p>Indėliai, kurių sutartinė trukmė iki vienerių metų imtinai</p> <ul style="list-style-type: none"> — Likučiai, kurių nustatytas grąžinimo terminas yra ne daugiau kaip vieneri metai (išskyrus indėlius, kurių pradinis terminas yra viena diena) ir kurių negalima pervedti ir išmokėti prieš nustatytą terminą — Likučiai, kurių nustatytas grąžinimo terminas yra ne daugiau kaip vieneri metai, kurių negalima pervedti, tačiau galima išmokėti prieš nustatytą terminą, iš anksto apie tai įspėjus; gavus įspėjimą apie ketinimą atsiimti, minėti likučiai turėtų būti klasifikuojami 9.3a straipsnyje — Likučiai, kurių nustatytas grąžinimo terminas yra ne daugiau kaip vieneri metai, kurių negalima pervedti, tačiau galima išmokėti pareikalavus, taikant tam tikras baudas. — Privalomieji įnašai pagal išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurios turi būti įvykdytos per vienerius metus, mokami kaip užstatas grynaisiais pinigais, kuris skirtas apsaugoti nuo kredito rizikos, tačiau lieka indėlininko nuosavybė ir jam grąžinami, įvykdytus sutartį — Paskolos, patvirtintos vienu dokumentu, kurių pradinis terminas yra iki vienerių metų imtinai — PŽI išleisti neapyvartūs skolos vertybiniai popieriai (patvirtinti arba nepatvirtinti dokumentais), kurių pradinis terminas yra iki vienerių metų imtinai — Subordinuota skola, išleista PŽI indėlių ar paskolų forma, kurios pradinis terminas yra iki vienerių metų imtinai
9.2b.	<p>Indėliai, kurių sutartinė trukmė yra nuo vienerių iki dvejų metų imtinai</p> <ul style="list-style-type: none"> — Likučiai, kurių nustatytas grąžinimo terminas yra nuo vienerių iki dvejų metų imtinai, kurių negalima pervedti ir išmokėti prieš nustatytą terminą — Likučiai, kurių nustatytas grąžinimo terminas yra nuo vienerių iki dvejų metų imtinai, kurių negalima pervedti, tačiau galima išmokėti prieš nustatytą terminą, iš anksto apie tai įspėjus; gavus įspėjimą apie ketinimą atsiimti lėšas, minėti likučiai turėtų būti klasifikuojami 9.3a straipsnyje — Likučiai, kurių nustatytas grąžinimo terminas yra nuo vienerių iki dvejų metų imtinai, kurių negalima pervedti, tačiau galima išmokėti pareikalavus, taikant tam tikras baudas. — Privalomi įnašai pagal išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurios turi būti įvykdytos per laikotarpį nuo vienerių iki dvejų metų imtinai, mokami kaip užstatas grynaisiais pinigais, kuris skirtas apsaugoti nuo kredito rizikos, tačiau lieka indėlininko nuosavybė ir jam grąžinamas, įvykdytus sutartį — Paskolos, patvirtintos vienu dokumentu, kurių pradinis terminas yra nuo vienerių iki dvejų metų imtinai — PŽI išleisti neapyvartūs skolos vertybiniai popieriai (patvirtinti arba nepatvirtinti dokumentais), kurių pradinis terminas yra nuo vienerių iki dvejų metų imtinai — Subordinuota skola, išleista PŽI indėlių ar paskolų forma, kurios pradinis terminas yra nuo vienerių iki dvejų metų imtinai
9.3.	<p>Indėliai grąžinami įspėjus</p> <p>Nepervedamieji indėliai be nustatytos sutartinės trukmės, kurių negalima išmokėti be išankstinio įspėjimo, iki kurio termino pavertimas grynaisiais pinigais yra negalimas arba galimas tik sumokėjus baudą. Šiems indėliams priskiriami indėliai, kurie nors teisiškai galėtų būti atsiimti pareikalavus, tačiau kuriuos atsiimant taikomos baudos ir apribojimai pagal nacionalinę praktiką (klasifikuojami terminų grupėje „iki trijų mėnesių imtinai“) ir investicines sąskaitas, kurioms metaikomas išankstinio įspėjimo arba sutartinės trukmės reikalavimas, tačiau kurių atsiėmimui taikomos ribojančios nuostatos (klasifikuojamos trukmės grupėje „daugiau kaip trys mėnesiai“)</p>
9.3a.	<p>Indėliai, grąžinami įspėjus prieš tris ir mažiau kaip tris mėnesius</p> <ul style="list-style-type: none"> — Likučiai, kurių sutartinis terminas nenustatytas ir kuriuos galima atsiimti tik įspėjus prieš tris ir mažiau kaip tris mėnesius; atsiimti juos, nepasibaigus išankstinio įspėjimo laikotarpiui (ar net pareikalavus), galima, tačiau mokama bauda — Nepervedamieji taupomieji indėliai iki pareikalavimo ir kitų rūšių mažmeniniai indėliai, kurie juridškai gali būti išmokėti pareikalavus, tačiau tik taikant dideles baudas — Likučiai, kurių sutartinė trukmė yra nustatyta, tačiau apie kurių atsiėmimą pirma laiko reikalaujama įpėti mažiau kaip prieš tris mėnesius

III PRIEDAS

BŪTINIAUSI REIKALAVIMAI, KURIŲ PRIVALO LAIKYTIŠ FAKTINĖ ATSKAITOMYBĖS VISUMA

Atskaitingi agentai, teikdami ECB reikalaujamas statistines ataskaitas, privalo laikytis šių būtinausių reikalavimų:

1. Būtiniausi duomenų perdavimo reikalavimai

- a) ataskaitos NCB privalo būti teikiamos laiku ir laikantis jų nustatytų terminų;
- b) statistinių ataskaitų forma ir formatas privalo atitikti NCB nustatytus techninius reikalavimus;
- c) privaloma nurodyti atskaitingo agento asmenį (-is) ryšiams palaikyti;
- d) privaloma laikytis duomenų perdavimo NCB techninių specifikacijų.

2. Būtiniausi duomenų tikslumo reikalavimai

- e) Statistinė informacija privalo būti teisinga:
 - privaloma laikytis visų tiesinių reikalavimų (pvz., tarpinių sumų suma turi atitikti galutinę sumą),
 - visose įvairiu dažnumu teikiamose ataskaitose duomenys privalo būti nuoseklūs;
- f) atskaitingi agentai privalo turėti galimybę teikti informaciją apie teikiamų duomenų pasikeitimus;
- g) visa statistinė informacija privalo būti išsami; esamos spragos turi būti patvirtintos, paaiškintos NCB ir prireikus kuo greičiau užpildytos;
- h) statistinėje informacijoje negali būti nuolatinių ir struktūrinių spragų;
- i) atskaitingi agentai turi laikytis NCB nustatytų techninio duomenų perdavimo matmenų ir dešimtainių skilčių;
- j) atskaitingi agentai privalo laikytis NCB techniniam duomenų perdavimui nustatytos skaičių apvalinimo tvarkos.

3. Būtiniausi sąvokų atitikties reikalavimai

- k) statistinė informacija privalo atitikti šiame reglamente nustatytus apibrėžimus ir klasifikacijas;
- l) jeigu pateikti duomenys neatitinka minėtų apibrėžimų ir klasifikacijų, atskaitingi agentai prireikus privalo nuolat stebėti skirtumą tarp naudojamos ir šiame reglamente nustatytos priemonės ir skaičiais įvertinti jo dydį;
- m) atskaitingi agentai privalo sugebėti paaiškinti pateiktų duomenų lūžius palyginti su ankstesnio laikotarpio skaičiais.

4. Būtiniausi pataisymų reikalavimai

- n) Privaloma laikytis pataisymų tvarkos ir procedūrų, kurias nustato ECB ir NCB. Pataisymai, kurie skiriasi nuo įprastųjų pataisymų, privalo būti paaiškinti paaiškinamosiose pastabose.
-

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

TARYBA

TARYBOS SPRENDIMAS

2006 m. gegužės 5 d.

dėl Europos bendrijos ir Naujosios Zelandijos susitarimo dėl oro susisiektimo paslaugų tam tikrų aspektų pasirašymo ir laikino taikymo

(2006/466/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmu sakiniu,

Bendrijos vardu patvirtinamas Europos bendrijos ir Naujosios Zelandijos susitarimo dėl oro susisiektimo paslaugų tam tikrų aspektų pasirašymas, atsižvelgiant į Tarybos sprendimą dėl minėto Susitarimo sudarymo.

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

kadangi:

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) pasirašyti Susitarimą Bendrijos vardu, atsižvelgiant į tai, kad jis bus sudarytas vėliau.

3 straipsnis

(1) 2003 m. birželio 5 d. Taryba įgaliojo Komisiją pradėti derybas su trečiosiomis šalimis dėl galiojančių dvišalių susitarimų tam tikrų nuostatų pakeitimo susitarimu su Bendrija.

Iki Susitarimo įsigaliojimo jis laikinai taikomas nuo pirmojo mėnesio po to, kai Šalys praneša viena kitai apie šiam tikslui skirtų procedūrų užbaigimą, pirmos dienos.

4 straipsnis

(2) Komisija Bendrijos vardu vedė derybas dėl susitarimo su Naująja Zelandija dėl oro susisiektimo paslaugų tam tikrų aspektų (toliau – Susitarimas), laikydamosi mechanizmų ir nurodymų, numatytų Tarybos sprendimo, įgaliojančio Komisiją pradėti derybas su trečiosiomis šalimis dėl galiojančių dvišalių susitarimų tam tikrų nuostatų pakeitimo susitarimu su Bendrija, priede.

Tarybos pirmininkas įgaliojamas pateikti Susitarimo 8 straipsnio 2 dalyje numatytą pranešimą.

(3) Atsižvelgiant į vėlesnį jo sudarymą, Susitarimas turėtų būti pasirašytas ir laikinai taikomas,

Priimta Briuselyje, 2006 m. gegužės 5 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

K.-H. GRASSER

**Europos bendrijos ir Naujosios Zelandijos
SUSITARIMAS
dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų**

EUROPOS BENDRIJA

ir

NAUJOJI ZELANDIJA

(toliau – Susitariančiosios Šalys),

PAŽYMĖDAMOS, kad dvišaliuose susitarimuose dėl oro susisiekimo paslaugų, sudarytuose tarp kelių Europos bendrijos valstybių narių ir Naujosios Zelandijos, yra nuostatų, prieštaraujančių Europos bendrijos teisei,

PAŽYMĖDAMOS, kad Europos bendrija turi išskirtinę kompetenciją kelių aspektų, kurie gali būti įtraukti į Europos bendrijos valstybių narių ir trečiųjų šalių dvišalius susitarimus dėl oro susisiekimo paslaugų, atžvilgiu,

PAŽYMĖDAMOS, kad pagal Europos bendrijos teisę Bendrijos oro vežėjai, įsisteigę valstybėje narėje, turi teisę be diskriminacijos naudotis oro maršrutais tarp Europos bendrijos valstybių narių ir trečiųjų šalių,

ATSIŽVELGDAMOS į Europos bendrijos ir tam tikrų trečiųjų šalių susitarimus, numatančius galimybę tokių trečiųjų šalių nacionaliniams subjektams įgyti nuosavybės teises į oro vežėjų, turinčių pagal Europos bendrijos teisę išduotas licencijas, bendroves,

PRIPAŽINDAMOS, kad Europos bendrijos valstybių narių ir Naujosios Zelandijos dvišalių susitarimų dėl oro susisiekimo paslaugų nuostatos, prieštaraujančios Europos bendrijos teisei, turi būti visiškai suderintos su Bendrijos teise, kad būtų sukurtas tvirtas teisinis pagrindas oro susisiekimo paslaugoms tarp Europos bendrijos ir Naujosios Zelandijos bei užtikrintas tokių oro susisiekimo paslaugų tęstinumas,

PAŽYMĖDAMOS, kad Europos bendrija, dalyvaudama šiose derybose, nesiekia padidinti oro eismo tarp Europos bendrijos ir Naujosios Zelandijos masto, daryti poveikį pusiausvyrai tarp Bendrijos oro vežėjų ir Naujosios Zelandijos oro vežėjų, arba derėtis dėl esamų dvišalių susitarimų dėl oro susisiekimo paslaugų nuostatų, susijusių su skrydžių teisėmis, pakeitimų,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Šiame Susitarime „valstybės narės“ – Europos bendrijos valstybės narės; „Susitariančioji Šalis“ – šio Susitarimo Susitariančioji Šalis; „šalis“ – atitinkamo dvišalio susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų susitariančioji šalis; „oro vežėjas“ taip pat reiškia aviakompaniją; „Europos bendrijos teritorija“ – valstybių narių, kurioms taikoma Europos bendrijos steigimo sutartis, teritorijos.

2. Kiekviename iš I priede išvardytų susitarimų daroma nuoroda į valstybės narės, kuri yra to susitarimo šalis, nacionalinius subjektus, yra suprantama kaip nuoroda į Europos bendrijos valstybių narių nacionalinius subjektus.

3. Kiekviename iš I priede išvardytų susitarimų daroma nuoroda į valstybės narės, kuri yra to susitarimo šalis, oro

vežėjus ar aviakompanijas, yra suprantama kaip nuoroda į tos valstybės narės paskirtus oro vežėjus ar aviakompanijas.

2 straipsnis

Paskyrimas, įgaliojimų ar leidimų suteikimas ir atšaukimas

1. Šio straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos pakeičia atitinkamai II priedo a ir b punktuose išvardytų straipsnių atitinkamas nuostatas dėl atitinkamos valstybės narės oro vežėjo paskyrimo, Naujosios Zelandijos jam suteiktų įgaliojimų ar leidimų bei, atitinkamai, atsisakymo išduoti įgaliojimus ar leidimus oro vežėjui, jų atšaukimo, laikino galiojimo sustabdymo ar apribojimo.

2. Šio straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos pakeičia atitinkamai II priedo a ir b punktuose išvardytų straipsnių atitinkamas nuostatas dėl Naujosios Zelandijos oro vežėjo paskyrimo, atitinkamos valstybės narės jam suteiktų įgaliojimų ar leidimų bei, atitinkamai, atsisakymo išduoti įgaliojimus ar leidimus oro vežėjui, jų atšaukimo, laikino galiojimo sustabdymo ar apribojimo.

3. Gavusi tokį paskyrimo dokumentą ir paskirtojo (-ųjų) oro vežėjo (-ų) paraiškas pagal leidimams vykdyti skrydžius ir techniniams leidimams nustatytą formą ir procedūrą, kita šalis, atsižvelgdama į 4 ir 5 dalis, kuo greičiau suteikia atitinkamus įgaliojimus ir leidimus, jeigu:

a) tuo atveju, kai oro vežėją paskyrė valstybė narė:

- i) oro vežėjas yra įsisteigęs pagal Europos bendrijos steigimo sutartį paskiriančiosios valstybės narės teritorijoje ir turi galiojančią licenciją oro susisiekimui vykdyti pagal Europos bendrijos teisę; ir
- ii) už vežėjo pažymėjimo išdavimą atsakinga valstybė narė vykdo ir užtikrina veiksmingą oro vežėjo veiklos kontrolę, ir paskyrimo dokumente yra aiškiai nurodyta atitinkama aviacijos institucija; ir
- iii) pagrindinė oro vežėjo verslo vieta yra valstybės narės, jam išdavusios galiojančią licenciją oro susisiekimui vykdyti, teritorijoje; ir
- iv) oro vežėją tiesiogiai arba jo kontrolinį akcijų paketą valdo bei veiksmingai kontroliuoja valstybės narės ir (arba) valstybių narių nacionaliniai subjektai, ir (arba) III priede išvardytos kitos valstybės ir (arba) jų nacionaliniai subjektai.

b) tuo atveju, kai oro vežėją paskyrė Naujoji Zelandija:

- i) Naujoji Zelandija nustato ir užtikrina veiksmingą oro vežėjo veiklos kontrolę; ir
- ii) jo pagrindinė verslo vieta ir įmonės įregistravimo vieta yra Naujojoje Zelandijoje.

4. Bet kuri šalis gali atsisakyti išduoti kitos šalies paskirtam oro vežėjui leidimą vykdyti skrydžius ar techninius leidimus, juos atšaukti, laikinai sustabdyti ar apriboti jų galiojimą, jeigu:

a) kai oro vežėją paskyrė valstybė narė:

- i) oro vežėjas nėra įsisteigęs pagal Europos bendrijos steigimo sutartį paskiriančiosios valstybės narės teritorijoje arba neturi galiojančios licencijos oro susisiekimui vykdyti pagal Europos bendrijos teisę; arba
- ii) už vežėjo pažymėjimo išdavimą atsakinga valstybė narė nevykdo ar neužtikrina veiksmingos oro vežėjo veiklos kontrolės, arba paskyrimo dokumente nėra aiškiai nurodyta atitinkama aviacijos institucija; arba

iii) pagrindinė oro vežėjo verslo vieta nėra valstybės narės, jam išdavusios licenciją oro susisiekimui vykdyti, teritorijoje; arba

iv) oro vežėjo tiesiogiai arba jo kontrolinio akcijų paketo nevaldo bei jo veiksmingai nekontroliuoja valstybės narės ir (arba) jų nacionaliniai subjektai, ir (arba) III priede išvardytos kitos valstybės ir (arba) jų nacionaliniai subjektai; arba

v) oro vežėjas jau yra gavęs leidimą vykdyti skrydžius pagal dvišalį Naujosios Zelandijos ir kitos valstybės narės susitarimą ir Naujoji Zelandija gali įrodyti, kad laikydamasi skrydžių teisių pagal šį Susitarimą, kai naudojamasi punkta toje kitoje valstybėje narėje apimančiu maršrutu, ji pažeistų tuo kitu susitarimu nustatytus skrydžių teisių apribojimus; arba

vi) paskirtas oro vežėjas turi valstybės narės išduotą vežėjo pažymėjimą ir nėra sudarytas dvišalis Naujosios Zelandijos bei tos valstybės narės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, ir ta valstybė narė nesuteikė skrydžių teisių Naujosios Zelandijos paskirtam oro vežėjui;

b) kai oro vežėją paskyrė Naujoji Zelandija:

- i) Naujoji Zelandija neužtikrina veiksmingos oro vežėjo veiklos kontrolės; arba
- ii) jo pagrindinė verslo vieta ir įmonės įregistravimo vieta yra ne Naujojoje Zelandijoje.

5. Naudodamasi savo teisėmis, numatytomis 4 dalyje, ir nepažeidžiant jos teisių pagal šio straipsnio 4 dalies a punkto v ir vi papunkčius, Naujoji Zelandija nediskriminuoja valstybių narių oro vežėjų dėl nacionalinės priklausomybės.

3 straipsnis

Teisės vykdyti oro vežėjo veiklos kontrolę

1. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos papildo II priedo c punkte išvardytus straipsnius.

2. Jeigu valstybė narė paskyrė oro vežėją, kurio veiklos kontrolę vykdo ir užtikrina kita valstybė narė, Naujosios Zelandijos teisės pagal oro vežėją paskyrusios valstybės narės bei Naujosios Zelandijos susitarimo saugą reglamentuojančias nuostatas taikomos ir tada, kai ta kita valstybė narė priima, įgyvendina ar užtikrina saugos standartus ir išduoda tam oro vežėjui leidimą vykdyti skrydžius.

*4 straipsnis***Aviacinių degalų apmokestinimas**

1. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos papildo II priedo d punkte išvardytų straipsnių atitinkamas nuostatas.
2. Nepaisant jokių kitų priešingų nuostatų, nė viena II priedo d punkte išvardytų susitarimų nuostata nekliudo valstybėms narėms arba Naujajai Zelandijai nediskriminuojant nustatyti mokesčius, rinkliavas, muitus ar mokesčius už degalus, atitinkamose jų teritorijose tiekiamus naudoti valstybės narės ar Naujosios Zelandijos paskirto oro vežėjo orlaivyje, kai toks oro vežėjas vykdo skrydžius tarp dviejų atitinkamose Susitariančiųjų Šalių teritorijose esančių punktų.

*5 straipsnis***Tarifai**

1. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos papildo II priedo e punkte išvardytus straipsnius.
2. Tarifams, kuriuos pagal I priede nurodytą susitarimą, kuriame yra II priedo e punkte nurodyta nuostata dėl vežimo vien Europos bendrijos teritorijoje, nustato Naujosios Zelandijos paskirtas (-i) oro vežėjas (-ai), taikoma Europos bendrijos teisė. Europos bendrijos teisė taikoma nediskriminuojant.
3. Tarifams, kuriuos pagal I priede nurodytą susitarimą, kuriame yra II priedo e punkte nurodyta nuostata dėl vežimo vien Europos bendrijos teritorijoje, nustato valstybių narių paskirti oro vežėjai, taikoma Naujosios Zelandijos teisė. Naujosios Zelandijos teisė taikoma nediskriminuojant.

*6 straipsnis***Susitarimo priedai**

Šio Susitarimo priedai yra neatskiriama jo dalis.

*7 straipsnis***Peržiūra ar pakeitimas**

Susitariančiosios Šalys bet kuriuo metu abipusiu susitarimu gali peržiūrėti ar iš dalies pakeisti šį Susitarimą.

*8 straipsnis***Įsigaliojimas**

1. Šis Susitarimas įsigalioja, kai Susitariančiosios Šalys raštu praneša viena kitai apie atitinkamų jų vidaus procedūrų, kurios yra būtinos šiam susitarimui įsigaliojti, užbaigimą.
2. Nepaisant 1 dalies, Susitariančiosios Šalys susitaria laikinai taikyti šį Susitarimą nuo kito mėnesio po to, kai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie šiam tikslui būtinų procedūrų užbaigimą, pirmos dienos.
3. Valstybių narių ir Naujosios Zelandijos susitarimai ir kiti dokumentai, kurie šio Susitarimo pasirašymo dieną dar nėra įsigalioję ir nėra laikinai taikomi, yra išvardyti I priedo b punkte. Šis Susitarimas taikomas visiems tokiems susitarimams ir dokumentams, kai jie įsigalioja ar pradedami laikinai taikyti.

*9 straipsnis***Nutraukimas**

1. Jeigu I priede nurodytas susitarimas yra nutraukiamas, tuo pat metu netenka galios visos šio Susitarimo nuostatos, susijusios su atitinkamu I priede nurodytu susitarimu.
2. Jeigu nutraukiami visi I priede išvardyti susitarimai, tuo pat metu netenka galios ir šis Susitarimas.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti atstovai pasirašė šį Susitarimą.

Priimta Briuselyje, du tūkstančiai šeštų metų birželio dvidešimt pirmą dieną dviem egzemplioriais anglų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis. Prieštaramo atveju pirmenybė teikiama tekstui anglų kalba.

I PRIEDAS

Šio Susitarimo 1 straipsnyje paminėtų susitarimų sąrašas

- a) Naujosios Zelandijos ir Europos bendrijos valstybių narių susitarimai dėl oro susisiekimo paslaugų, kurie šio Susitarimo pasirašymo dieną yra sudaryti, pasirašyti ir (arba) laikinai taikomi
- Austrijos Federacinės Vyriausybės ir Naujosios Zelandijos Vyriausybės susitarimas dėl oro transporto, priimtas 2002 m. kovo 14 d. Vienoje (toliau – Naujosios Zelandijos ir Austrijos susitarimas),
 - Belgijos Karalystės Vyriausybės ir Naujosios Zelandijos Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, priimtas 1999 m. birželio 4 d. Velingtone (toliau – Naujosios Zelandijos ir Belgijos susitarimas),
 - Danijos Karalystės ir Naujosios Zelandijos susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, priimtas 2001 m. vasario 7 d. Velingtone (toliau – Naujosios Zelandijos ir Danijos susitarimas); papildytas Skandinavijos šalių bendradarbiavimo susitarimu dėl Skandinavijos oro linijų sistemos (SAS), pasirašytu 2001 m. vasario 7 d. Velingtone,
 - Prancūzijos Respublikos Vyriausybės ir Naujosios Zelandijos Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, priimtas 1967 m. lapkričio 9 d. Paryžiuje (toliau – Naujosios Zelandijos ir Prancūzijos susitarimas);
paskutinį kartą pakeistas pasikeičiant 1971 m. rugpjūčio 9 d. notomis,
 - Vokietijos Federacinės Respublikos ir Naujosios Zelandijos susitarimas dėl oro transporto, pasirašytas 1987 m. lapkričio 2 d. Bonoje, su pakeitimais (toliau – Naujosios Zelandijos ir Vokietijos susitarimas),
 - Airijos Vyriausybės ir Naujosios Zelandijos Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, priimtas 1999 m. gegužės 27 d. Dubline (toliau – Naujosios Zelandijos ir Airijos susitarimas),
 - Naujosios Zelandijos Vyriausybės ir Italijos Respublikos Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, pasirašytas 2001 m. rugsėjo mėn. Romoje (toliau – Naujosios Zelandijos ir Italijos susitarimas),
 - Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės Vyriausybės ir Naujosios Zelandijos Vyriausybės susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, priimtas 1992 m. lapkričio 2 d. Velingtone (toliau – Naujosios Zelandijos ir Liuksemburgo susitarimas),
 - Naujosios Zelandijos Vyriausybės ir Nyderlandų Karalystės Vyriausybės susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų jų atitinkamose teritorijose ir už jų ribų projektas, pridėdamas kaip priedas prie Susitarimo memorandumo, pasirašyto Hagoje 1999 m. gegužės 11 d. (toliau – Naujosios Zelandijos ir Nyderlandų susitarimo projektas),
 - Ispanijos Karalystės ir Naujosios Zelandijos susitarimas dėl oro transporto, priimtas 2002 m. gegužės 6 d. Madride (toliau – Naujosios Zelandijos ir Ispanijos susitarimas),
 - Švedijos Karalystės ir Naujosios Zelandijos susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų, priimtas 2001 m. vasario 7 d. Velingtone (toliau – Naujosios Zelandijos ir Švedijos susitarimas);
papildytas Skandinavijos šalių bendradarbiavimo susitarimu dėl Skandinavijos oro linijų sistemos (SAS), pasirašytu 2001 m. vasario 7 d. Velingtone.
- b) Naujosios Zelandijos ir Europos bendrijos valstybių narių parafuoti arba pasirašyti susitarimai ir kitos priemonės dėl oro susisiekimo paslaugų, kurie šio Susitarimo pasirašymo dieną dar nėra įsigalioję ir nėra laikinai taikomi

II PRIEDAS

Šio Susitarimo I priede išvardytų ir 2–5 straipsniuose paminėtų susitarimų straipsnių sąrašas

a) Valstybės narės paskyrimas:

- Naujosios Zelandijos ir Austrijos susitarimo 3 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Belgijos susitarimo 4 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Danijos susitarimo 3 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Vokietijos susitarimo 3 straipsnis (*),
- Naujosios Zelandijos ir Airijos susitarimo 3 straipsnis (*),
- Naujosios Zelandijos ir Italijos susitarimo 4 straipsnis (*),
- Naujosios Zelandijos ir Liuksemburgo susitarimo 3 straipsnis (*),
- Naujosios Zelandijos ir Nyderlandų susitarimo projekto 4 straipsnis (*),
- Naujosios Zelandijos ir Ispanijos susitarimo 3 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Švedijos susitarimo 3 straipsnis;

b) Atsisakymas išduoti įgaliojimus ar leidimus, jų atšaukimas, laikinas galiojimo sustabdymas ar apribojimas:

- Naujosios Zelandijos ir Austrijos susitarimo 4 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Belgijos susitarimo 5 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Danijos susitarimo 4 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Prancūzijos susitarimo 8 straipsnis (*),
- Naujosios Zelandijos ir Vokietijos susitarimo 4 straipsnis (*),
- Naujosios Zelandijos ir Airijos susitarimo 4 straipsnis (*),
- Naujosios Zelandijos ir Italijos susitarimo 5 straipsnis (*),
- Naujosios Zelandijos ir Liuksemburgo susitarimo 4 straipsnis (*),
- Naujosios Zelandijos ir Nyderlandų susitarimo projekto 5 straipsnis (*),
- Naujosios Zelandijos ir Ispanijos susitarimo 4 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Švedijos susitarimo 4 straipsnis;

c) Veiklos kontrolė:

- Naujosios Zelandijos ir Austrijos susitarimo 6 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Belgijos susitarimo 7 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Danijos susitarimo 13 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Vokietijos susitarimo 11a straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Airijos susitarimo 6 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Italijos susitarimo 11 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Liuksemburgo susitarimo 6 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Nyderlandų susitarimo projekto 12 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Ispanijos susitarimo 11 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Švedijos susitarimo 13 straipsnis;

(*) Šioms nuostatomis šio Susitarimo 2 straipsnio 2 dalis netaikoma.

d) Aviacinių degalų apmokestinimas:

- Naujosios Zelandijos ir Austrijos susitarimo 7 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Belgijos susitarimo 10 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Danijos susitarimo 5 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Prancūzijos susitarimo 6 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Vokietijos susitarimo 6 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Airijos susitarimo 9 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Italijos susitarimo 6 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Liuksemburgo susitarimo 8 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Nyderlandų susitarimo projekto 10 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Ispanijos susitarimo 5 straipsnis,
- Naujosios Zelandijos ir Švedijos susitarimo 5 straipsnis;

e) Vežimo Europos bendrijoje tarifai:

- Naujosios Zelandijos ir Austrijos susitarimo 11 straipsnis,
 - Naujosios Zelandijos ir Belgijos susitarimo 13 straipsnis,
 - Naujosios Zelandijos ir Danijos susitarimo 9 straipsnis,
 - Naujosios Zelandijos ir Prancūzijos susitarimo 10 straipsnis,
 - Naujosios Zelandijos ir Vokietijos susitarimo 10 straipsnis,
 - Naujosios Zelandijos ir Airijos susitarimo 12 straipsnis,
 - Naujosios Zelandijos ir Italijos susitarimo 8 straipsnis,
 - Naujosios Zelandijos ir Liuksemburgo susitarimo 10 straipsnis,
 - Naujosios Zelandijos ir Nyderlandų susitarimo projekto 6 straipsnis,
 - Naujosios Zelandijos ir Ispanijos susitarimo 7 straipsnis,
 - Naujosios Zelandijos ir Švedijos susitarimo 9 straipsnis.
-

*III PRIEDAS***Šio Susitarimo 2 straipsnyje paminėtų kitų valstybių sąrašas**

- a) Islandijos Respublika (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą);
 - b) Lichtenšteino Kunigaikštystė (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą);
 - c) Norvegijos Karalystė (pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą);
 - d) Šveicarijos Konfederacija (pagal Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl oro transporto).
-

(Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties V antraštine dalimi)

TARYBOS SPRENDIMAS

2005 m. lapkričio 21 d.

dėl Europos Sąjungos ir Islandijos Respublikos susitarimo dėl keitimosi įslaptinta informacija saugumo procedūrų sudarymo

(2006/467/BUSP)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 24 ir 38 straipsnius,

atsižvelgdama į pirmininkaujančios valstybės narės rekomendaciją,

kadangi:

- (1) 2003 m. lapkričio 27–28 d. susitikime Taryba nusprendė įgalinti pirmininkaujančią valstybę narę, padedant generaliniam sekretoriui vyriausiajam įgaliotiniui bendrai užsienio ir saugumo politikai, pagal Europos Sąjungos sutarties 24 ir 38 straipsnius pradėti derybas su tam tikromis trečiosiomis šalimis, kad Europos Sąjunga su kiekviena iš jų pasirašytų susitarimą dėl keitimosi įslaptinta informacija saugumo procedūrų.
- (2) Gavusi įgaliojimus pradėti derybas pirmininkaujanti valstybė narė, padedant generaliniam sekretoriui vyriausiajam įgaliotiniui, susitarė su Islandijos Respublika dėl susitarimo dėl keitimosi įslaptinta informacija saugumo procedūrų.
- (3) Susitarimas turėtų būti patvirtintas,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Europos Sąjungos vardu patvirtinamas Europos Sąjungos ir Islandijos Respublikos susitarimas dėl keitimosi įslaptinta informacija saugumo procedūrų.

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) pasirašyti Susitarimą, kad jis taptų privalomas Europos Sąjungai.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

4 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2005 m. lapkričio 21 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. STRAW

VERTIMAS

Islandijos Respublikos ir Europos Sąjungos**SUSITARIMAS****dėl keitimosi įslaptinta informacija saugumo procedūrų**

ISLANDIJOS RESPUBLIKA,

ir

EUROPOS SAJUNGA, toliau – ES, atstovaujama Europos Sąjungos Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės,

toliau – Šalys,

ATSIŽVELGDAMOS Į TAI, kad Islandijos Respublika ir ES turi bendrus tikslus visais būdais stiprinti savo saugumą ir užtikrinti savo piliečiams aukštą saugos lygį saugumo srityje,

ATSIŽVELGDAMOS Į TAI, kad Islandijos Respublika ir ES sutaria, kad reikėtų plėtoti tarpusavio konsultacijas ir bendradarbiavimą su saugumu susijusiais bendro intereso klausimais,

ATSIŽVELGDAMOS Į TAI, kad šiomis aplinkybėmis yra nuolatinis poreikis Islandijos Respublikai ir ES keistis įslaptinta informacija,

PRIPAŽINDAMOS, kad visavertėms ir veiksmingoms konsultacijoms ir bendradarbiavimui gali būti reikalinga galimybė naudotis Islandijos ir ES įslaptinta informacija bei medžiaga, taip pat Islandijos Respublikai ir ES keistis įslaptinta informacija ir susijusia medžiaga,

SUPRASDAMOS, kad tokiai galimybei naudotis įslaptinta informacija bei susijusia medžiaga ir keitimuisi ja reikalingos atitinkamos saugumo priemonės,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Siekiant įgyvendinti tikslus visais būdais stiprinti kiekvienos iš Šalių saugumą, šis Susitarimas taikomas bet kuria forma Šalių viena kitai teikiamai ar pasikeistai įslaptintai informacijai ar medžiagai.

2 straipsnis

Šiame Susitarime „įslaptinta informacija“ – bet kokia informacija (t. y. žinios, kurios gali būti perduodamos bet kokia forma) ar medžiaga, kurią, kaip nustatyta, reikia saugoti nuo neleistino atskleidimo ir kuriai yra suteikta slaptumo žyma (toliau – įslaptinta informacija).

3 straipsnis

Šiame Susitarime „ES“ – Europos Sąjungos Taryba (toliau – Taryba), Tarybos Generalinis Sekretorius–vyriausiasis įgaliotinis ir Generalinis sekretoriatas, bei Europos Bendrijų Komisija (toliau – Europos Komisija).

4 straipsnis

Kiekviena Šalis:

- a) saugo kitos Šalies suteiktą ar su kita Šalimi pasikeistą šiuo Susitarimu reglamentuojamą įslaptintą informaciją;
- b) užtikrina, kad būtų išlaikyta informaciją teikiančios Šalies nustatyta įslaptintos informacijos, kuriai taikomas šis Susitarimas ir kuri buvo suteikta ar kuria buvo pasikeista, slaptumo žyma. Gaunančioji Šalis saugo įslaptintą informaciją pagal saugumą reglamentuojančiuose teisės aktuose dėl lygia-verte slaptumo žyma pažymėtos informacijos ar medžiagos išdėstytas nuostatas, kaip nustatyta saugumo priemonėse, kurios turi būti patvirtintos remiantis 11 ir 12 straipsniais;
- c) nenaudoja tokios įslaptintos informacijos, kuriai taikomas šis Susitarimas, kitais tikslais, išskyrus nustatytus informacijos teikėjo ir tuos, kuriais informacija suteikta ar ja pasikeista;

d) be informacijos teikėjo išankstinio sutikimo neatskleidžia išlaptintos informacijos, kuriai taikomas šis Susitarimas, trečiosioms šalims ar bet kuriai ES institucijai ar subjektui, neišvardytiems 3 straipsnyje.

5 straipsnis

1. Išlaptintą informaciją viena Šalis (teikiančioji Šalis) gali atskleisti arba teikti kitai Šaliai (gaunančiąjai Šaliai) laikydamasi informacijos teikėjo kontrolės principo.

2. Teikiant informaciją gavėjams, kurie nėra šio Susitarimo Šalys, sprendimą dėl išlaptintos informacijos atskleidimo ar teikimo priima gaunančioji Šalis, gavusi teikiančiosios Šalies sutikimą, laikydamasi informacijos teikėjo kontrolės principo, kaip apibrėžta jos saugumą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

3. Įgyvendinant šio straipsnio 1 ir 2 dalis neleidžiamas bendrasis perdavimas, išskyrus atvejus, kai Šalys nustato ir suderina jų veiklos reikalavimus atitinkančią tvarką dėl tam tikrų kategorijų informacijos.

6 straipsnis

Abi šio Susitarimo Šalys ir 3 straipsnyje nurodyti jų subjektai turi saugumo struktūrą ir saugumo programas, paremtas Šalių saugumo sistemose įgyvendinamais tokiais pagrindiniais principais ir būtiniausiais saugumo standartais, kurie turi būti nustatyti remiantis 11 ir 12 straipsniais, kad būtų užtikrinta, jog išlaptintai informacijai, kuriai taikomas šis Susitarimas, būtų taikoma lygiavertė lygio apsauga.

7 straipsnis

1. Šalys užtikrina, kad visų asmenų, kuriems vykdam jų oficialias pareigas yra būtina galimybė naudotis išlaptinta informacija, kuri teikiama arba kuria keičiamasi pagal šį Susitarimą, arba dėl kurių pareigų ar funkcijų ši galimybė gali būti suteikta, patikimumas būtų reikiamai patikrinamas prieš suteikiant jiems galimybę naudotis tokia informacija.

2. Patikimumo patikrinimo tvarka turi sudaryti sąlygas nustatyti, ar asmuo, atsižvelgiant į jo lojalumą ir patikimumą, gali naudotis išlaptinta informacija.

8 straipsnis

Šalys teikia savitarpio pagalbą šiuo Susitarimu reglamentuojamos išlaptintos informacijos saugumo ir bendro saugumo intereso reikalų srityse. 11 straipsnyje nurodytos institucijos vykdo abipuses saugumo konsultacijas ir patikrinimus saugumo

priemonių, kurių turi būti imtasi remiantis 11 ir 12 straipsniais, veiksmingumui įvertinti pagal savo atsakomybės sritis.

9 straipsnis

1. Šiame Susitarime

a) ES atveju:

visa korespondencija siunčiama Tarybai šiuo adresu:

Council of the European Union
Chief Registry Officer
Rue de la Loi/Wetstraat, 175
B-1048 Brussels.

Visą korespondenciją Tarybos vyriausiasis registracijos padalinio pareigūnas perduoda valstybėms narėms ir Europos Komisijai, atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį;

b) Islandijos Respublikos atveju:

visa korespondencija adresuojama Islandijos Respublikos užsienio reikalų ministerijos politikos departamento direktoriui ir atitinkamais atvejais perduodama per Islandijos misiją prie Europos Sąjungos šiuo adresu:

Mission of Iceland to the European Union
Registry Officer
Rond Point Schuman 11
B-1040 Brussels.

2. Išskirtiniais atvejais vienos Šalies siunčiama korespondencija, kuria gali naudotis tik tam tikri tos Šalies kompetentingi pareigūnai, organai ar tarnybos, dėl operatyvinių priežasčių gali būti adresuojama ir priinama tik tam tikriems kitos Šalies kompetentingiems pareigūnams, organams ar tarnyboms, kurie yra konkrečiai nurodyti gavėjais, atsižvelgiant į jų kompetenciją ir laikantis būtinumo žinoti principo. Europos Sąjungos atveju tokia korespondencija perduodama per Tarybos vyriausiąją registracijos padalinio pareigūną.

10 straipsnis

Islandijos Respublikos užsienio reikalų ministerijos nuolatinis valstybės sekretorius ir Tarybos bei Europos Komisijos Generaliniai Sekretoriai prižiūri šio Susitarimo įgyvendinimą.

11 straipsnis

Šiam Susitarimui įgyvendinti:

- 1) Islandijos Respublikos užsienio reikalų ministerija, veikianti Islandijos Respublikos Vyriausybės vardu ir jai prižiūrint, yra atsakinga už saugumo priemonių dėl Islandijos Respublikai pagal šį Susitarimą teikiamos išlaptintos informacijos apsaugos parengimą;
- 2) Tarybos Generalinio sekretoriato saugumo tarnyba (toliau – TGS saugumo tarnyba), vadovaujama Tarybos Generalinio Sekretoriaus ir jo naudai, veikianti Tarybos vardu ir jai prižiūrint, yra atsakinga už saugumo priemonių dėl Europos Sąjungai pagal šį Susitarimą teikiamos išlaptintos informacijos apsaugos parengimą;
- 3) Europos Komisijos saugumo direktoratas, veikiantis Europos Komisijos vardu ir jai prižiūrint, yra atsakingas už saugumo priemonių dėl išlaptintos informacijos, kuri teikiama arba kuria keičiamasi pagal šį Susitarimą, apsaugos Europos Komisijoje ir jos patalpose parengimą.

12 straipsnis

Saugumo priemonėse, kurios pagal 11 straipsnį turi būti patvirtintos susitarus trims atsakingoms saugumo institucijoms, nustatomi išlaptintos informacijos, kuriai taikomas šis Susitarimas, abipusio saugumo užtikrinimo standartai. ES šiuos standartus tvirtina Tarybos saugumo komitetas.

13 straipsnis

11 straipsnyje nurodytos atsakingos saugumo institucijos nustato tvarką, kurios reikia laikytis įrodžius arba įtarus šiuo Susitarimu reglamentuojamos išlaptintos informacijos neteisėtą atskleidimą.

14 straipsnis

Prieš Šalims viena kitai teikiant išlaptintą informaciją, kuriai taikomas šis Susitarimas, 11 straipsnyje nurodytos atsakingos saugumo institucijos turi patvirtinti, kad gaunančioji Šalis gali apsaugoti šiuo Susitarimu reglamentuojamą informaciją tokiu būdu, kuris atitiktų priemones, kurios turi būti patvirtintos pagal 11 ir 12 straipsnius.

15 straipsnis

Šis Susitarimas jokių būdu nekliaudo Šalims sudaryti kitus susitarimus, susijusios su išlaptintos informacijos, kuriai taikomas šis Susitarimas, teikimu ar keitimusi ja, jei tokie susitarimai neprieštarauja šio Susitarimo nuostatomis.

16 straipsnis

Visi Europos Sąjungos ir Islandijos Respublikos nesutarimai, kylantys aiškinant ar taikant šį Susitarimą, sprendžiami Šalių derybomis.

17 straipsnis

1. Šis Susitarimas įsigalioja pirmą kito mėnesio dieną po to, kai Šalys praneša viena kitai apie šiuo tikslu būtinų vidaus procedūrų užbaigimą.

2. Bet kurios Šalies prašymu šis Susitarimas gali būti peržiūrėtas siekiant apsvarstyti galimus pakeitimus.

3. Bet koks šio Susitarimo pakeitimas sudaromas tik raštu ir bendru Šalių susitarimu. Jis įsigalioja įvykdžius 1 dalyje nustatytą savitarpio pranešimo sąlygą.

18 straipsnis

Šį Susitarimą viena Šalis gali denonsuoti pateikdama kitai Šaliai raštišką pranešimą. Toks denonsavimas įsigalioja praėjus šešioms mėnesiams nuo dienos, kurią kita Šalis gauna pranešimą, tačiau tai neturi poveikio pagal šio Susitarimo nuostatas jau prisiimtiems įsipareigojimams. Visų pirma visa išlaptinta informacija, kuri buvo suteikta ar kuria buvo pasikeista pagal šį Susitarimą, toliau saugoma laikantis šiame Susitarime išdėstytų nuostatų.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

Priimta 2006 m. birželio d. vyliktą dieną Liuksemburge dviem egzemplioriais, kurių kiekvienas sudarytas anglų kalba.

Islandijos Respublikos vardu

Europos Sąjungos vardu

TARYBOS BENDRIEJI VEIKSMAI 2006/468/BUSP

2006 m. liepos 5 d.

pratęsiantys ir patikslinantys Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio Sudane įgaliojimus

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 14 straipsnį, 18 straipsnio 5 dalį ir 23 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) 2005 m. liepos 18 d. Taryba priėmė Bendruosius veiksmus 2005/556/BUSP dėl Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio Sudane paskyrimo ⁽¹⁾.
- (2) Europos Sąjunga aktyviai dalyvauja diplomatinio ir politinio lygiu nuo pirmųjų tarptautinių pastangų suvaldyti ir išspręsti Darfūro krizę.
- (3) Sąjunga pageidauja sustiprinti savo politinį vaidmenį krizėje, apimančioje daugybę vietos, regiono ir tarptautinių dalyvių, ir išlaikyti Sąjungos pagalbos Afrikos Sąjungos (AS) vadovaujama krizės valdymui Darfūre ir bendrų politinių santykių su Sudanu, įskaitant Sudano Vyriausybės ir Sudano liaudies išlaisvinimo judėjimo/armijos Visuotinio taikos susitarimo (VTS) įgyvendinimą, darną.
- (4) 2006 m. gegužės 5 d. Abudžoje Sudano Vyriausybė ir Sudano išlaisvinimo judėjimas/armija sudarė Darfūro taikos susitarimą (DTS). Sąjunga dėsi pastangas, kad DTS būtų iki galo ir greitai įgyvendintas, nes tai yra ilgalaikės taikos ir saugumo būtina sąlyga ir milijonų Darfūro žmonių kančių pabaiga. Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio funkcijose turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama į ES vaidmenį įgyvendinant DTS, įskaitant vaidmenį, susijusį su Darfūro vidaus dialogo ir konsultacijų procesu.
- (5) AS misijai Sudano Darfūro regione (AMIS) buvo suteikta didelė Sąjungos pagalba, susijusi su planavimo ir valdymo parama, finansavimu ir logistika.
- (6) AS pabrėžė būtinybę gerokai padidinti AMIS pajėgumus atsižvelgiant į papildomas užduotis, kurias misija turės atlikti įgyvendindama DTS; dėl to reikės AMIS sustiprinti papildomai suteikiant karinio ir civilinio policijos personalo, logistikos ir bendrų pajėgumų. 2006 m. gegužės 15 d. Taryba susitarė išplėsti Europos Sąjungos civilinės ir karinės paramos Afrikos Sąjungos misijai Sudano Darfūro regione veiksmus. Todėl atitinkamas politinis

dalyvavimas kartu su AS ir Sudano Vyriausybe bei specialūs veiklos koordinavimo pajėgumai tebėra reikalingi.

- (7) 2005 m. kovo 31 d. JT Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją Nr. 1593(2005) dėl Tarptautinės tyrimų komisijos pranešimo apie tarptautinės humanitarinės teisės ir žmogaus teisių pažeidimus Darfūre.
- (8) Nuolatinis buvimas Chartume sudarytų sąlygas sustiprinti ES specialiojo įgaliotinio ryšius su Sudano Vyriausybe, Sudano politinėmis partijomis, AMIS misijos vadaviete, Jungtinėmis Tautomis bei jų agentūromis ir diplomatinėmis atstovybėmis, taip pat atidžiau stebėti Vertinimo komiteto ir susijusių darbo grupių ar komisijų veiklą ir joje dalyvauti. Tai taip pat sudarytų sąlygas atidžiau stebėti padėtį Rytų Sudane, taip pat palaikyti reguliarius ryšius su Pietų Sudano Vyriausybe ir Sudano liaudies išlaisvinimo judėjimu.
- (9) Todėl ES specialiojo įgaliotinio Sudane įgaliojimai turėtų būti patikslinti ir pratęsti, o jų trukmė suderinta su kitų ES specialiujų įgaliotinių įgaliojimų trukme. Todėl turėtų būti panaikinti Bendrieji veiksmai 2005/556/BUSP.
- (10) ES specialiajam įgaliotiniui vykdant savo įgaliojimus, situacija gali pablogėti ir pakenkti BUSP tikslams, išdėstytiems Sutarties 11 straipsnyje,

PRIĖMĖ ŠIUOS BENDRUOSIUS VEIKSMUS:

1 straipsnis

Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio Sudane Pekka HAAVISTO įgaliojimai pratęsimi iki 2007 m. vasario 28 d.

2 straipsnis

ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimai grindžiami Europos Sąjungos politikos tikslais Sudane, pirmiausia susijusiais su:

- a) tarptautinės bendruomenės pastangomis remiant Afrikos Sąjungą (AS) ir JT padėti Sudano šalims, AS ir JT įgyvendinti Darfūro taikos susitarimą (DTS), taip pat palengvinti Visuotinio taikos susitarimo (VTS) įgyvendinimą bei skatinti Pietų šalių dialogą, deramai atsižvelgiant į šių problemų padarinius regionui ir Afrikos savarankiškumo principą; ir

⁽¹⁾ OL L 188, 2005 7 20, p. 43.

- b) Sąjungos indėlio į AS misiją Sudano Darfūro regione (AMIS) maksimalaus veiksmingumo ir matomumo užtikrinimu.

3 straipsnis

1. Kad būtų pasiekti politikos tikslai, ES specialiajam įgaliotiniui suteikiami šie įgaliojimai:

- a) palaikyti ryšius su AS, Sudano Vyriausybe, Darfūro ginkluotaisiais judėjimais ir kitomis Sudano šalimis bei nevyriausybėmis organizacijomis ir glaudžiai bendradarbiauti su JT ir kitais susijusiais tarptautiniais dalyviais siekiant Sąjungos politikos tikslų;
- b) atstovauti Sąjungai Darfūro vidaus dialoge, Jungtinės komisijos aukšto lygio susitikimuose ir prireikus kituose susijusiuose susitikimuose;
- c) kai tik įmanoma, atstovauti Sąjungai VTS ir DTS vertinimo komisijose;
- d) stebėti įvykius, susijusius su Sudano Vyriausybės ir Rytų Fronto derybomis, ir atstovauti Sąjungai tokiose derybose, jei to prašo šalys ir tarpininkai;
- e) užtikrinti Sąjungos indėlio krizės valdyme Darfūre ir bendrų Sąjungos ir Sudano politinių santykių darną;
- f) žmogaus teisių, įskaitant vaikų ir moterų teises, ir kovos su nebaudžiamumu Sudane srityje sekti įvykius ir nuolat palaikyti ryšius su Sudano valdžios institucijomis, AS ir JT, visų pirma Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro valdyba, žmogaus teisių stebėtojais regione ir Tarptautinio baudžiamojo teismo prokuratūra.

2. Vykdydamas savo įgaliojimus, ES specialusis įgaliotinis *inter alia*:

- a) nuolat apžvelgia visą Sąjungos veiklą;
- b) užtikrina Sąjungos indėlio į AMIS koordinavimą ir darną;
- c) remia politinį procesą ir veiklą, susijusią su VTS ir DTS įgyvendinimu; ir
- d) stebi, kaip Sudano šalys laikosi atitinkamų JT Saugumo Tarybos rezoliucijų, pirmiausia rezoliucijų Nr. 1556 (2004), 1564 (2004), 1591 (2005), 1593 (2005), 1672 (2006) ir 1697 (2006), ir praneša apie tai.

4 straipsnis

1. ES specialusis įgaliotinis yra atsakingas už įgaliojimų vykdymą; jo veiklą prižiūri ir jai vadovauja generalinis sekretorius-vyriausiasis įgaliotinis. Už visas išlaidas ES specialusis įgaliotinis atsiskaito Komisijai.

2. Politinis ir saugumo komitetas (PSK) palaiko ypatingus ryšius su ES specialiuoju įgaliotiniu, o su Taryba bendraujama pirmiausia per šį komitetą. PSK teikia ES specialiajam įgaliotiniui strategines konsultacijas ir politinę informaciją pagal jo įgaliojimus.

3. ES specialusis įgaliotinis reguliariai praneša PSK apie padėtį Darfūre, visų pirma apie Darfūro taikos susitarimo ir Sąjungos pagalbos AMIS įgyvendinimą, taip pat apie bendrą padėtį Sudane.

5 straipsnis

1. Su ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų vykdymu laikotarpiu nuo 2006 m. liepos 18 d. iki 2007 m. vasario 28 d. susijusioms išlaidoms padengti skiriama orientacinė finansavimo suma yra 1 030 000 eurų.

2. Iš 1 dalyje numatytos sumos finansuojamos išlaidos tvarkomos pagal Europos Sąjungos biudžetui taikomą tvarką ir taisykles, išskyrus tai, kad visas išankstinis finansavimas nelieka Bendrijos nuosavybe.

3. Išlaidos tvarkomos pagal ES specialiojo įgaliotinio ir Komisijos sudarytą sutartį. Išlaidos laikomos atitinkančiomis reikalavimus nuo 2006 m. liepos 18 d.

4. Atitinkamai pirmininkaujanti valstybė narė, Komisija ir (arba) valstybės narės teikia logistinę paramą regione.

6 straipsnis

1. Neviršydamas savo įgaliojimų ir turimų atitinkamų finansinių išteklių, ES specialusis įgaliotinis turi sudaryti savo darbuotojų grupę konsultuodamasis su pirmininkaujančia valstybe nare, padedamas generalinio sekretoriaus-vyriausiojo įgaliotinio ir visokeriopai bendradarbiaudamas su Komisija. ES specialusis įgaliotinis praneša pirmininkaujančiai valstybei narei ir Komisijai savo darbuotojų grupės galutinę sudėtį.

2. Valstybės narės ir Europos Sąjungos institucijos gali pasiūlyti komandiruoti darbuotojus dirbti su ES specialiuoju įgaliotiniu. Atlyginimą personalui, kurį valstybė narė ar Europos Sąjungos institucija gali komandiruoti dirbti su ES specialiuoju įgaliotiniu, moka atitinkamai ta valstybė narė arba Europos Sąjungos institucija.

3. Siekiant įdarbinti aukščiausios kvalifikacijos kandidatus, Tarybos generalinis sekretoriatas atitinkamai paskelbia apie visas A kategorijos pareigybes, į kurias darbuotojai nėra komandiruojami, ir apie jas taip pat praneša valstybėms narėms ir Europos Sąjungos institucijoms.

4. Kartu su šalimis nustatomos ES specialiojo įgaliotinio misijos ir jo darbuotojų grupės užduotims vykdyti ir sklandžiam darbu užtikrinti būtinos privilegijos, imunitetai ir kitos garantijos. Valstybės narės ir Komisija tam teikia visą būtiną paramą.

7 straipsnis

1. Koordinuojant Sąjungos indėlį į AMIS, ES specialiajam įgaliotiniui padeda Adis Abeboje įsteigtas ir jo vadovaujamas *ad hoc* Koordinavimo skyrius (ES specialiojo įgaliotinio biuras), kaip nurodyta 2005 m. liepos 18 d. Bendrųjų veiksmų 2005/557/BUSP dėl Europos Sąjungos civilinių ir karinių veiksmų, skirtų Afrikos Sąjungos misijai Sudano Darfuro regione remti ⁽¹⁾, 5 straipsnio 2 dalyje.

2. ES specialiojo įgaliotinio biurą Adis Abeboje sudaro patarėjas politiniais klausimais, vyresnysis patarėjas kariniais klausimais ir patarėjas policijos klausimais.

3. ES specialiojo įgaliotinio biuro patarėjai policijos ir kariniais klausimais veikia kaip ES specialiojo įgaliotinio patarėjai 1 dalyje nurodytų Sąjungos rėmimo veiksmų atitinkamai policijos ir karinių komponentų klausimais. Vykdydami tą veiklą jie atsiskaito ES specialiajam įgaliotiniui.

4. Patarėjai policijos ir kariniais klausimais negauna nurodymų iš ES specialiojo įgaliotinio dėl išlaidų, susijusių su atitinkamai 1 dalyje nurodytų Sąjungos rėmimo veiksmų policijos ir kariniais komponentais, valdymo. ES specialusis įgaliotinis už tai neatsako.

5. Įsteigiamas ES specialiojo įgaliotinio biuras Chartume, kurį sudaro patarėjas politiniais klausimais ir būtinas administracinis bei logistikos personalas. Prireikus Chartumo biuras remiasi Adis Abeboje esančio ES specialiojo įgaliotinio biuro technine kompetencija kariniais ir policijos klausimais.

8 straipsnis

Paprastai ES specialusis įgaliotinis asmeniškai atsiskaito generaliniam sekretoriui-vyriausiajam įgaliotiniui bei PSK; taip pat jis gali atsiskaityti atitinkamai darbo grupei. Ataskaitos raštu reguliariai perduodamos generaliniam sekretoriui-vyriausiajam įgaliotiniui, Tarybai ir Komisijai. Gavus generalinio sekretoriaus-vyriausiojo įgaliotinio ir PSK rekomendaciją, ES specialusis

įgaliotinis gali atsiskaityti Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybai.

9 straipsnis

Siekiant užtikrinti Europos Sąjungos išorės veiksmų nuoseklumą, ES specialiojo įgaliotinio veikla koordinuojama su generalinio sekretoriaus-vyriausiojo įgaliotinio, pirmininkaujančios valstybės narės ir Komisijos veikla. ES specialusis įgaliotinis reguliariai informuoja valstybių narių misijas ir Komisijos delegacijas. Šioje srityje glaudus ryšys palaikomas su pirmininkaujančia valstybe nare, Komisija ir misijų vadovais, kurie deda visas įmanomas pastangas, siekdami padėti ES specialiajam įgaliotiniui vykdyti savo įgaliotimus. ES specialusis įgaliotinis taip pat palaiko ryšius su kitais tarptautiniais ir regioniniais dalyviais šioje srityje.

10 straipsnis

Šių bendrųjų veiksmų įgyvendinimas ir jų suderinamumas su kita Sąjungos veikla regione yra nuolat peržiūrimas. Iki 2006 m. lapkričio vidurio ES specialusis įgaliotinis pateikia generaliniam sekretoriui-vyriausiajam įgaliotiniui, Tarybai ir Komisijai išsamią įgaliotimų įgyvendinimo ataskaitą. Remdamiesi ataskaita, atitinkamos darbo grupės bei PSK įvertina šiuos bendruosius veiksmus. Atsižvelgdamas į bendrųjų veiksmų įgyvendinimo bendrus prioritetus, generalinis sekretorius-vyriausiasis įgaliotinis teikia rekomendacijas PSK dėl Tarybos sprendimo pratęsti, pakeisti ar nutraukti įgaliotimus.

11 straipsnis

Šie bendrieji veiksmai įsigalioja jų priėmimo dieną. Jie taikomi nuo 2006 m. liepos 18 d.

Bendrieji veiksmai 2005/556/BUSP panaikinami nuo 2006 m. liepos 18 d.

12 straipsnis

Šie bendrieji veiksmai skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 5 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

P. LEHTOMÄKI

⁽¹⁾ OL L 188, 2005 7 20, p. 46.